Özel Yayın

Aralık 2014

Gülce Edebiyat

Rasim Köroğlu Özel

Özel SAYI:
Türk Hiciv Şiiri ve Aşıklık Geleneği' nin eşi bulunmaz, yeri doldurulamaz şairi RASİM KÖROĞLU Anısına

Şair - Yazar

Rasim Köroğlu

Rasim KÖROĞLU'ndan...
Damlada boğulan gelmesin sakın,
Deryanın içinde yüzelim dostlar.

Anısına

İçindekiler

1 Sevgili üstadı uğurlarken
3 Rasim KÖROĞLU Kimdir
4 Aldığı Ödüller
5 Rasim KÖROĞLU ve Ailesi
6 İbrahim Sağır - Erken Kaybettik
7 Dediler ki...
Şükran GÜNAY, Şükran GÜLCENAZ
8 Vatandaş Osman'ın Kaleminden
10 Sabit İNCE Dostundan
11 Ahmet AYAZ Demiş ki...
12 Üstad'ın Ardından...
Mehmet GÖZÜKARA,
Recep DADAŞOĞLU,
Eylem KÖROĞLU KARACASU
13 Muharrem KUBAT Demişti ki...
14 Mehmet NACAR Dedi ki...
15 Feyzi HALICI Demişti ki...
16 M.Ali KALKAN - Bir Yıldız Kaydı
19 Mısralar Seni Söyler...
Halil GÜRKAN, Kadir KAYA, Vedat ŞAHİN
20 M.Nihat MALKOÇ - Ustanın Ardından
23 Tamilla ALİYEVA - Özüne Daş Atan
24 Seni Unutmayacağız
Lütfü KILIÇ, İbrahim SAĞIR, İsa KAYACAN
25 Refika DOĞAN - İnsan Çiçeğine
30 Şiirlerinden Örnekler
32 Can Dostlar
33 Abdulkadir GÜLER - Dost Kalemden
34 Şaire Şiirler
Yaşar REYHANİ, Sefil SELİMİ,
İsmeti, ZAKİR ALGÜL, Feymani

Yayın Sahibi: "Gülce Edebiyat Akımı" Adına, Mustafa CEYLAN

Yazı İşleri Müdürü: Harun YİĞİT

Yayın Kurulu: Refika DOĞAN, Osman ÖCAL, Yusuf BOZAN, Sabit İNCE, Ilgar MÜEZZİNZADE

Haberleşme: Mustafa CEYLAN
ceylanmustafa_07@hotmail.com
www.gulceedebiyat.net
0 (535) 622 43 16

Yayın Editörü: Mavi Kitap - Birgül PARLAK
Mizanpaj & Kapak Tasarım: Osman SELÇOK

Bu Yayın; Gülce Edebiyat Akımı adına, Mavi Kitap Yayınevi tarafından hazırlanmıştır. www.mavikitabevi.com 0 (242) 247 98 45

Baskı: Erciyes Ofset & Matbaa Hizmetleri

SEVGİLİ ÜSTADI UĞURLARKEN

Yeryüzünün en güzel iki dostunu, iki can insanını, iki üstadımı kaybettim peş peşine.

Prof. Dr. İsa KAYACAN ve Rasim KÖROĞLU' nu kaybettim. Şimdi öksüzüm, şimdi boynu büküğüm, şimdi biraz daha yalnızım, garibim.

2014' ün son aylarını hiç sevmeyeceğim bundan sonra.

Takvim duvarda asılı kalsın, saat kulede akrebiyle yelkovanıyla, çılgın zembereğiyle buz tutsun, dona kalsın gayri.

Zamanlar içinde bir hüzün zamanı ki bu 2014 'ün baş aşağı giden ayları, edebiyat dünyamızı ve beni yetim bıraktılar.

Kalemimin yön göstericileri, kalemimin sevda körükleyicileri onlardı. Şimdi ben onlarsız ne yaparım, ne ederim?

Şimdi ben, kara bulutlara gömmekteyim duygu dünyamın fırtınalarını. Yağmur, kar, fırtına ve boralı olsun hava. İklim delisi dışına çıksın isterse, isterse kökünden söksün yeşilimin şavkımalarını. Gözüm görmüyor ki...

Bu duyguyu, bundan seneler önce mânevî babam şair Ahmet Ufan ŞENTÜRK' ü Torosların sinesine, Karaman'ın Sarıveliler İlçesin'nin Esentepe Köy kabristanında yol kenarındaki yamaç bir arazide, ağaçların serinliğine uğurlarken yaşamıştım.

Fakat bu sefer çift geldi acı. Bu sefer, iki gök çöktü üzerime, iki dünyam yıkıldı başıma. Bu sefer, hicranımı anlatacak kelimeler dahi bulamıyorum.

Yağmurun göz bebeği ile üzümsü melek gözbebeğinin içinde takılı kaldım. Yağmur inceden inerken evrenimin üstüne ben perişan, ben mağlup, ben kadere teslimim...

Fırtınalarımın çaresizlik kuyularında parçalandığını ve her bir dehlize doğru beni de yalnızlık elleriyle iteklediğini hissettim.

Bilmiyorum, bilemiyorum ne yapacağımı. Çaresizim...

Sevgili Üstadı Uğurlarken - Mustafa Ceylan

6 Aralık 2014 günü Eskişehir'de olacağız. Antalya'dan "Vatandaş Osman Harun Yiğit kardeşim ve Kayseri'den Sabit İnce başkan da bulunacaklar." Üstadımızı, Türk Halk Edebiyatının, halk şiirinin, Ozanlık-Aşıklık Geleneğinin son dönem pirlerinden, arkadaşımız, dert ortağımız, ağabeyimiz, hocamız, beraber gülüp beraber ağladığımız, beraber dertleştiğimiz can dostumuz Rasim KÖROĞLU' nu anmak için Eskişehir' de düzenlenen "Anma Etkinliğinde" Allah'tan bir keder gelmezse hazır bulunacağız.

Eskişehir Şairler Derneği Başkanı, ağabeyim, ustam İbrahim SAĞIR ve can dostum, kardeşim, üstad Mehmet Ali KALKAN'ın telefonları üzerine, etkinliğe iştirak edeceğimizi bildirdik. Ardından Avrupa Nevşehirliler Platformu Başkanı, Avrupa Kanal TV' nin program yapımcısı, can kardeşimiz Mümin ULUÇ'un duyuruları internette yayınlandı. Aralık ayında Nevşehir' de yapılacak bir dizi etkinliklerde üstad Rasim KÖROĞLU'nun anılacağı duyuruldu.

Bizler, GÜLCE EDEBİYAT AKIMI kurucuları olarak, üstadımız Rasim KÖROĞLU' nun anıldığı bu etkinliklere eli boş gidemezdik. Zira, Rasim KÖROĞLU, yıllar yılı başta Antalya olmak üzere, düzenlediğimiz her etkinliğe istisnasız katılmış, bizden onca ısrarımıza rağmen "yol gideri dahi" kabul etmemiş, etkinliklerimizde tüm giderlerini bizzat cebinden, hem de bizlere duyurmadan ödeyip gitmişti. Biz, bu asil-necip ve öğretmen-hoca davranışlarını asla unutmadık ve de unutmayacağız da.

Ayrıca da O, her etkinliğimize çok büyük katkılar koymuş, bizim gayretlerimizin gönüllerde taht kurmasını sağlamıştı. Bir ağabey, bir hoca olarak, üstüne düşen her vazifeyi kesinlikle noksansız ve mükemmel yapmıştı. Bizim örneğimiz, bizim ışığımız, meşalemiz Rasim Köroğlu'dur...

Davranışlarımızda onun esintisi var. Bakışımızda, gülüşümüzde, şiirimizde, mısralarımızın adım atışında, kafiyelerimizin güzelliklerinde hep o var. Dostluk nurumuz ondan. Çağın nursuz ve maddeci yüzüne insanlığın en ulvi ve şairane hislerle donatılmış vurduğumuz mühürde O' nun adı var. Baştanbaşa ülkemiz coğrafyasına ve ülkemiz insanına ait her söylemimizde illâ ki O'nun ışığı bulunacaktır.

Memleket ve dünya meseleleri karşısında duruşumuzda, insanlar arasındaki ilişkilerde, aile yaşantımızda, arkadaşlıklarımızda, sevdalarımızda, kaybedişlerimizde, kazanımlarımızda, gün yirmi dört saat Rasim Köroğlu yansımalarımız olacaktır hep...

O' nun anılacağı gün ve günlerde dostlarımıza, onu sevenlere verilmek üzere, facebook'da kurduğumuz "Rasim Köroğlu Anısına" isimli grupta ve üstadın www.rasimkoroglu.com sitesinde ve bizim www.gulceedebiyat.net sitesinde yer alan bilgi, belge ve dokümanlardan faydalanarak, kısa zamanda bu "özel yayını" hazırlamaya çalıştık.

Biliyoruz ve inanıyoruz ki, Rasim Köroğlu anısına yarışmalar düzenlenecek, adına özel "Edebiyat Ödülleri ve Etkinlikleri" gerçekleştirilecek ve O, daima bizimle beraber olacak, yine bizlere hoşça vakit geçirtip, hem tebessüm ettirecek, hem düşündürecek ve hem de müthiş halk şiiri belleğinden bilgiler sunmaya devam edecektir.

Rasim KÖROĞLU, bizim ilham kaynağımız. Gönül mimarımız. Hatıralarımız onun izleri ile dopdolu. Şahsen bana göre O, ölmemiştir. Ölmeyecektir de...

Mustafa CEYLAN

Şair - Yazar Rasim KÖROĞLU Kimdir?

RASİM KÖROĞLU

Mart 1953 tarihinde Eskişehir ili, Beylikova ilçesi, Halilbağı köyünde dünyaya geldi. İlkokulu ve ortaokulu Beylikova'da bitirdi. Daha sonra 1974 yılında Ankara Erkek İlköğretmen Okulu'ndan mezun oldu. Öğretmenliği sırasında. Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi Eğitim Ön lisans bölümünü bitirdi. 25 yıl sınıf öğretmeni olarak çalıştıktan sonra Şubat 2000 tarihinde kendi isteğiyle emekliye ayrıldı.

Rasim KÖROĞLU Şiir yazmaya öğretmen okulu yıllarında başladı. Âşık Edebiyatı üzerine araştırma ve incelemelerde bulundu. "Âşıklar Sohbeti" adı altında televizyon programları yaptı.Yurt içinde bir çok ilde yapılan şairler ve aşıklar programlarına katıldı, bir kısmını yönetti. Fransa, Almanya, Hollanda, Belçika gibi ülkelerde gerçekleştirilen şiir programlarında yer aldı. Kendisine ait mizahi şiirlerden, çeşitli halk hikâyelerinden, fıkralardan oluşturduğu "Taşlama Şhow" adlı sahne programlarını yurt içinde ve yurt dışında sergiledi. TRT başta olmak üzere bir çok ulusal televizyonlarda çeşitli programlara konuk oldu.

Şiirleri yerli ve yabancı basında, çeşitli gazetelerde, dergilerde yayınlandı. Atatürk" şiiri Milli Eğitim Bakanlığı Türkçe Ders Kitapları'nda yer aldı. Fransa / Lyon Jean-Moulin Üniversitesi'nde Türk Halk Şiirini; Ankara Gazi Üniversitesi ve Eskişehir Osman Gazi Üniversitesi başta olmak üzere bazı üniversitelerimizde âşıklık geleneğini anlattı.

Cumhuriyetin 80. yılı kutlamaları çerçevesinde Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarlık Makamının 30.09.2003 tarih ve 1872 sayılı (2003/83) genelgeleri uyarınca Eskişehir Milli Eğitim Müdürlüğü'nün kurduğu komisyon tarafından "Cumhuriyetin Kuruluşundan Günümüze İz Bırakan yedi öğretmen" birisi olarak seçildi.

"Eskişehir Şairler Derneği" üyesi olan Şair Rasim Köroğlu, Azerbaycan Cumhuriyetinde faaliyet gösteren "Ulduz (yıldız) Aşıklar Birliyi"ne ozan-âşık geleneğimizin, saz-söz sanatımızın yaşatılmasında bütün dünyaya tanıtılmasında gösterdiği hizmetlerden dolayı fahri üye olarak kabul edildi.

"**Televizyon** adlı şiiri Prof. Dr. Erman Artun'un "Âşıklık Geleneği ve Âşık Edebiyatı" adlı kitabında toplumsal taşlamaya örnek olarak verilmiştir. Yine, Ahmet Saraçoğlu'nun "Dil ve Edebiyat Terimleri Sözlüğü" adlı eserinde Futbol" şiiri yergiye, "**Sosyete Sofrası**" adlı şiiri hicve örnek gösterilmiştir.

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi'ndeki Fen Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Son sınıf öğrencisi Soner Uğur bitirme tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi son sınıf öğrencisi Zeynep Bulut seminer ödevi, Osman Gazi Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi öğrencisi Seda Bilgiçli "Rasim Köroğlu'nun Hayatı, Edebi Kişiliği ve Şiirleri" adlı bitirme tezi ile hayatı ve eserleri hakkında incelemelerde bulundular.

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı'na Halk Şairi olarak kayıtlı bulunan Rasim Köroğlu'nun "Körün Taşı" ve "Kitabın Ortasından" adlı yayınlanmış iki şiir kitabı bulunmaktadır.

Rasim KÖROĞLU - Aldığı ödüller

ALDIĞI ÖDÜLLER

1998 yılında Türk Güreş Vakfı Adana Şubesi'nin açtığı güş" konulu şiir yarışmasında birincilik1998 yılında Aziziye Dergisi'nin açtığı "Emirdağ" konulu şiir yarışmasında ikincilik,

1999 yılında Âşık Veysel Kültür Derneği'nin açtığı «IŞIK VEYSEL konulu şiir yarışmasında plaketini Cumhur Başkanlığı Köşkü'nde dönemin Cumhur Başkanı Sayın Süleyman Demirel'in ellerinden aldı.

2000 yılında ANASAM'ın (Anadolu İlim ve Edebiyat Eseri Sahipleri Meslek Birliği) açtığı öğretmen konulu şiir yarışmasında derece.

2001 yılında 36. Konya Âşıklar Bayramında Atatürk " şiiri ile "Yılın Yedi Şiiri" ödülü,

2001 yılında 36. Konya Âşıklar Bayramında "Mizahi Şiir" dalında birincilik ödülü,

2005 yılında "Antalya Şair, Ozan, Yazar ve Ressamları Kültür Derneği" Tarafından Antalya İkinci Şairler Buluşması'nda "Şiir Büyük Ödülü"

2006 yılında Bursa Büyükşehir Belediyesi Yerel Gündem 21 Sanatçılar Çalışma Grubu tarafından "Türk Şiirine Hizmet Ödülü"

2007 yılında "Osmaniye Folklor Araştırma Derneği'nce verilen "Geleneksel Aşık Feymani Şenlikleri" kapsamında, Yüksel Özden anısına "Karacaoğlan Ödülü"

GİTTİ

Hakk' a yürüyen Rasim Köroğlu'na
İthaf

Gözükara:
Bu dar-ı dünyadan darı Ukba'ya
Köroğlu hiciv'i ekerek gitti
Sohbet meclisinde demlenmiş çaya
Kaşığı şekere dikerek gitti

Kutlu:
Bu dünya kapıdır dar-ı ukbaya
Rasim aşk derdini çekerek gitmiş.
Rabtedip elini yoksulun baya
Davete boynunu bükerek gitmiş.

Gözükara:
Alevden tanıdım közden tanıdım
Hiciv eylediği sözden tanıdım
Sureti sireti özden tanıdım
Damlaydı ummana akarak gitti

Kutlu:
Sözleri alevdi, közdü bilene
Susarken susması sözdü bilene
Yürekti, duruştu, özdü bilene
Ruhunu şiire dökerek gitmiş.

Gözükara:
Kendin taştan taşa vurarak aktı
Ondan hoş bir seda miras bıraktı
Her doğan nefs için ölüm de haktı
Seven gözyaşını dökerek gitti

Kutlu:
Bir deli sel gibi aktı durmadı
Hicviyle niceyi yaktı durmadı
Ömrünü çiviye taktı durmadı
Sanmayın geriye bakarak gitmiş.

Gözükara:
İki bin on dörtte otuz bir Ekim
Sona erdi atmış bir yıllık çekim
Yolculuk mecburi ne yapsın hekim
Can kuşu kafesin yıkarak gitti

Kutlu:
İki bin on dördün Ekimi yaslı
Sona eren ömrün çekimi yaslı
Bir çare sunmayan hekimi yaslı
Dünyaya namını çakarak gitmiş.

Gözükara:
Körün taşı değdi Gözükara'ya
Melek bahaneyle girdi araya
Lüzum var ki lamba ile çıraya
Rasim yüreğini yakarak gitti

Kutlu:
Dünya denen çift kapılı binada
Gönüller yoruldu, diller senada
Kaldı Kutlu ozan dar-ı fenada
Köroğlu boynunu bükerek gitmiş.

Mehmet Gözükara ve İsmail Kutlu Atışmasında Merhum Rasim Köroğlu konu edilerek atışılmıştır. Bu vesileyle Rasim Köroğlu'nu bir daha Rahmetle yâd ediyoruz.

Rasim Köroğlu
çok sevdiği torunları Ekin,
Demir ve oğlu Emre Köroğlu
ile birlikte

"Babam, gülen gözlerin cennet ışığıyla
nurlansın canım babam"
Eylem Köroğlu Karacasu (Kızı)

İbrahim SAĞIR: Erken Kaybettik KÖROĞLU'nu

"Türk milletinden başka doğaçlama şiir söyleyen başka bir millet yeryüzünde yok." *RASİM KÖROĞLU*

TANIMAKTA GEÇ KALDIĞIM İNSANLAR ERKEN KAYBETTİĞİMİZ RASİM KÖROĞLU

Rasim Köroğlu'nu tam olarak hatırlamıyorum ama sanırım 1995 yılında tanıdım. O tarihlerde Eskişehir Şairler Derneği Kütahya Caddesi üzerindeki benim saatçi dükkânımda idi. Bir gün öğleden o güne kadar hiç tanımadığım birisi geldi. Selam vererek kapıdan içeri girdi ve "Burası Şairler Derneği mi? dedi. Evet dedim ve buyur otur diyerek yer gösterdim. Hemen yanı başımızdaki kahvehaneden Çay söyledim. Çaylarımızı içerken ben biraz şairler derneğinden bahsettim. Şiir yazıp yazmadığını sordum. Varsa şiirlerinden okumasını rica ettim."Sinek" adlı bir şiirini okudu. Benim çok beğendiğim güzel yazılmış bir mizah şiiriydi. Sonradan yayımladığı (Körün Taşı 42-43 sayfasında.) ilk kıtası şöyle idi.

"Yaratmıştır güzel Mevlâ, Neden buna sahip olmaz. Küçük amma başa belâ, Takip etsen takip olmaz."

Bir sineğin insanın çevresinde döne döne rahatsız edişini şiir diliyle ve sanatlı bir estetik ifade güzelliği ancak bu kadar anlatılır diye düşündüm ve gayrı ihtiyari işte böyle şairler bekliyoruz biz dediğimi hatırlıyorum.

Bu tanışmamızdan sonra sık sık beraber olmaya başladık. Zamanla diğer şair dostlarla tanıştıktan sonra Derneğimizin değerli bir üyesi olarak aramıza katıldı. Belki kendilerinin bile farkında olmadığı içinde saklı şiir cevheri gün yüzüne çıktı. Art ardına hepimizin çok beğendiği hiciv şiirleri yazdı.

Üslup farklılığı, anlatım sadeliği, şiir tekniğine hâkimiyeti yönüyle şiir dünyamıza ayrı bir renk, ayrı bir koku ve ayrı bir güzellik getirerek aramızda özel bir yere sahip oldu. Şehir dışına gittiğimiz şiir şölenlerinin ısrarla aranan ve istenen bir şairi olarak kabul gördü.

Zamanla sevgili KÖROĞLU Üniversitelerde Türk âşıklık geleneğini, Türk hece şiirinin tarihi seyrini ve güzelliğini gençlere sevdirmek için canla başla çaba harcadı.

Yurt dışına taştı. Avrupa'nın birçok şehrinde tek başına şiir programları yaparak Türk halk şiirini tanıtmak ve sevdirmek için emek verdi. En verimli çağında genç yaşta ecel Onu aramızdan çekip aldı.

Kafam allak bullak, aklım darmadağınık, kelimeler kifayetsiz, Üzüntümüz derin, yasımız büyük, acımız yüreklerimizi dağlıyor. Bu cihetle sevgili KÖROĞLU'NU hiç unutmayacağız, hatırasını hep taze tutacağız.19 senelik bir beraberliğin omzumuza yüklediği hatıra dağarcığını omzumuzdan hiç indirmeyeceğiz.

Anlatmak istediğimiz şair Rasim KÖROĞLU şiir vadisinin eşsiz bir süvarisiydi. Müstesna bir yetenekti. Hadiselerin arka planındaki ironiyi yakalayan ve zekâ pırıltılarını düşünce süzgecinden geçirerek şiirine en güzel bir şekilde aktaran gerçek manada usta bir hiciv (Tehzil) şairiydi.

****

İbrahim SAĞIR

Değerli şairimiz üstadımız Rasim Köroğlu anısına...

Özel insanlar güzel insanlar... Onlar hayatın içinde her hangi bir zamanda karşımıza çıkabilirler. Sürpriz gibidirler gülümseyen yüzleri ile gülümsetir adeta şelale gibi gönüllere akarlar... Ama içtikçe doyulmayan kanılmayan sudur aslında size verdikleri tat... Her yudumda yenisini bekler yürek. Gözlerden kalbe kalpten ruha beyne tüm varlığınıza işler zamanla bu özel insanların size kattığı lezzet...

İşte o özel ve güzel insanlardan biridir Rasim Köroğlu üstadımız... Kendisi ile tanışmak bana nasip olmadı ama eserlerini takip ediyordum... Hepsi birbirinden güzel edebiyatımıza kazandırılmış şaheserler... Onlar hocamız üstadımızdır onların bilgisi yeteneği ve bilgi ve yetenekleri ile donanmış yüreği bizim sanat yolunda örneğimiz istikametimizdir..

Güzel insandır çünkü güzel bakar güzel hisseder güzel söyler... Arının çiçekten aldığı balı kovanına taşıması gibidir onların gönül usaresi... Gönülleri gezer ve gönülden gönüle taşır şiirlerinde dize dize sevgiyi aşkı muhabbeti... İnce zekâsı ile bazen kendini bile eleştirir dilde tat yürekte kanat olur esprileri keyif veren gülümseten cümleleri ile... Bir Rasim Köroğlu gelip geçti bu dünyadan... Varlığı yaşadığı ülkeye milletine mutluluk sanata emek verdi... Rabbin rahmetinle nurlansın mekânı cennet olsun...

Şükran Gülcenaz AYDOĞAN / Yalova / 27.11 2014

Bu resimden bir usta kalem, beyinde ve özde asil bir Türk evladı hikmetlerin koynunda yüce Yaradan'a götürüldü. Kendi adıma rahmetliden hakkını helal etmesini diliyorum. Bana şiir ve edebiyat yolunda yol göstermiş, desteğini severek vermiştir. Kütüphaneme değerli eserleri almama, aydınlanmama emek vermiştir.

Allah rahmet eylesin, arkada kalan sevgili eşine ve yavrularına, biz sevenlerine sonsuz sabır ve dayanma gücü versin. Hayat işte böyle kısacık, hikmetlerle dopdolu, bitmeyecek sanılan, tadına doyum olmayan bir yolculuk...

Sağ iken helalleşmek adına tüm kardeşlerimden haklarını helal etmelerini diliyorum.

Şükran Günay

Vatandaş Osman'ın kaleminden...

Ben Beni Aradım

İnsan sevdiklerini kaybedince ardı sıra birkaç kelam etmeyi canı istemiyor; ya da ben kendimi öyle hissediyorum. Son günlerde bir yanda İsa Kayacan hocayı bir yanda Antalya'da Metin Demirtaş'ı kaybetmenin hüznü vardı içimde, Rasim Köroğlu üstadı aklımdan geçirmek bile istememişimdir.

Sanırım 2003 yıllarındaydı; o zamanlar şiir sitelerinde şiirler paylaşıyordum. Bir gün Antoloji şiir sitesinde özelime Rasim Köroğlu'ndan bir mesaj geldi. Mesajda bir şiirimin kopyası vardı ve bana: "Bu şiir sizin mi?" diye yazıyordu. Bende şiirin bana ait olduğunu söyleyince beni tebrik ederek neden yazma gereği duyduğunu şöyle anlattı: "Bir şiir akşamında ekteki şiiri bir bayan okudu ve çok hoşuma gitti. Tebrik etmek için yanına vardım, bayan şiirin kendisine ait olmadığını Antoloji sitesinden aldığını söyleyerek senin adını verdi. Şiirde kullandığın BUNGUN kelimesi şiire cuk oturmuş, bu yüzden seni tekrar kutlarım." Diyerek, şiirde unutulmaya yüz tutan Anadolu kokan bazı kelimeleri kullanmamı tavsiye etti.
Tanışmama vesile olan şiirim...

Ben Beni Aradım

Ben beni aradım yüce dağlarda
Yüksekte aradım enginde gördüm
Karanlık geceye saldım gönlümü
Kendimi şarabın renginde gördüm

Arının yaptığı çiçek tozunda
Gönül hara düşer aşkın közünde
Fitnelik fesatlık insan özünde
Güzeli kalplerin denginde gördüm

Acıdır bakışlar eritir taşı
Dertten kurtulmuyor insanın başı
Gizli gizli akar içine yaşı
Acıyı öfkeyi bungunda gördüm

Yiğit'im yalnızlık dostumdur benim
Geceye karışır güneşli günüm
Etten yapılı şu gönlümü canım
Yanan ateşlerde yangında gördüm...

Harun Yiğit

O günlerde Sabit İnce hoca ile yazışıyordum ve Mustafa ceylan ile de yeni tanışmıştık. Bu olayı onlara anlattım tabii internet aracılığı ile. Bana ikisi birden güldü ve: "Sen bir hazineye rastlamışsın bu hazineye ulaşmak kolay değil ama hazine senin ayağına gelmiş uyuma Harun'um" dedi Sabit İnce.

Bu vesileyle Rasim Köroğlu hocam ile dostluk bağlarını daha da güçlendirmenin şansı yüzüme güldü. Bir ara Rasim hocam Antoloji sitesinde bize ayaklar verip biz Mustafa Ceylan ve Sabit İnce ile uzun uzun internet üzeri klavyeyi saz yaparak atışmalar yaptık. Belki de benim için en büyük kazanımlardan biri bu ve benzeri atışma sohbetlerimizdi. İyi ki de yapmışız şimdi o günleri özlüyorum. Kulakları çınlasın Mustafa Ceylan hocam ve Sabit İnce hocamın...

Bir ara Eskişehir'e çağırdı beni. O zaman Almanya'da idi Tatilim Yunus Emre etkinliklerine denk gelmişti. Ve davetini havada kaptım. Hiç unutmam birçok katılımcı vardı ve Rasim Köroğlu'nun evinde kalan tek insandım o kadar katılımcı arasında. Biraz da böbürleneyim haklı olarak bununla. Gerek Almanya'nın Köln şehrinde gerekse Antalya ve değişik yerlerde üstatla görüştük ama son görüşmemiz beni çok etkiledi...

Antalya Sanatçılar Derneği yönetiminde bulunduğum için bir koşuşturmamanın içerisinde olduğum günlerdi. Her ay Antalya'da şiir ve müzik programı yapıyorduk Mustafa Ceylan hocam ile beraber.

Ceylan hocam bir gün bana; "Gel sezonun son programını Rasim Köroğlu ve Sabit İnce ile yapalım, ne dersin?" demişti İki ismi duyunca düşünmeden hemen "Evet" dedim. Ve hazırlıklara başladık ama gel gör ki doğa ana bir cilve yaptı ve Soma faciası yaşandı.

Duyarlı insan başka olur; Rasim hocam Sabit İnce ve Mustafa Ceylan hocaları aramış "Facia var, millet bize şov yaptı demesin sonra" benzeri sözlerle telkinlerde bulunmuş. Ceylan hoca kafasındaki saçları boşa dökmemiş. Adam boşuna kel olmamış ve hemen yanıt vermiş: "Rasim hocam sanat bugünler için vardır, şiirin gücünü bu günlerde konuşturmayacağız da ne zaman konuşturacağız. Biz de rüzgarın yönünü Soma'ya döndürürüz" demiş.

İyi ki öyle demiş ve 15 Mayıs 2014 günü yani ben Harun Yiğit'in doğum gününde Antalya, Kaleiçi Karatay Medresesi'nde yaptık. Çok da güzel oldu. Birkaç gün Antalya'da kaldı Sabit hoca ile. Sanırım son gündü, Markantalya AVM'yi dolaşıyorduk. Mustafa Ceylan hocaya: "Bir ara Harun'u benden uzaklaştır Mustafa, adam gibi alışveriş yapamıyorum. Markalı aldığımı görürse Vatandaş Osman taşlamasının ayaklarını çevirir Rasim Köroğlu yapar. Onun sağı solu belli olmaz" demiş.

Rasim Köroğlu, bana sadece hiciv yazmamda değil, Türk şiirinin bütün nazım türlerini öğrenmem ve uygulamamda rehberim oldu. Kendisini saygıyla anarken kısa bir şiir el sallıyorum üstadıma.

"Her gece olduğu gibi
...uzanıp yatağıma
.....yine rüyalara dalacağım...
Öldüğümü görmemek için
.....asla uyanmıyacağım.
Öldüğümü görmemek için
.....asla uyanmayacağım."

Harun YİĞİTÖldüğümü görmemek için
.....asla uyanmıyacağım. Harun YİĞİT

Rasim Köroğlu'na NAZİRE

Üzere

Korkusu olanlar düşer telaşa
Ömrünü tüketip yormak üzere
Yaşamak güzelken neden dalaşa
Kim gider toprağı sarmak üzere

Hayat pahalandı yaşamak viran
Beleş mezarlara çoğaldı giren
Hani nerde artık zincirin kıran
Uyuyanlar çorap örmek üzere

Güvendiği devlet Ahmet'i soymuş
Yılda bir kez dana etinden almış
Umurunda mıdır Osmanlar ölmüş
Kim çıkar haksıza durmak üzere

Anlık zevk olsun da gerisi yalan
Demiyor mu Nataşa'yı görüp de alan
Takmıyor insanım AIDS'i falan
Mikrop alan postu sermek üzere

Köroğlu üstadım Yiğit coşturur
Sesi bile bana dağlar aştırır
Bir selamı nice yaram eştirir
Geldim hatırını sormak üzere...

Harun Yiğit 01.02.2007

RASİM HOCA'YA

Dolu dizgin bir narayla gelişin
Rasim hoca aramıza hoş geldin
Şu gönlümü ısıtıyor gülüşün
Rasim hoca aramıza hoş geldin.

Dost bildiğim için yola düşerim
Sana yetişeyim diye koşarım
Güzel dizelerin okur taşarım
Rasim hoca aramıza hoş geldin.

Şairler sitesi gül diyarında
Komşu olmak güzel şiir yerinde
Bakarsın gelirim günün birinde
Rasim hoca aramıza hoş geldin.

Seni gördüm hemen yollara indim
Bu sözleri kabul eyle efendim
Harun Yiğit olup çevrende döndüm
Rasim hoca aramıza hoş geldin.

Harun Yiğit 08 Ocak 2005

Rasim Köroğlu'ndan Harun'a

Aşık gönül aşka histen korkar mı ?
Yananlar dumandan isten korkar mı ?
Sen nasıl yiğitsin öyle be Harun
Yiğit olan bir virüsten korkar mı?
*
Belli ki derdine dertler eklenmiş
Garip bağrı delik delik oklanmış
Günlerdir görmedik Harun Yiğit'i
Rabia bacıdan korkup saklanmış

Rasim Köroğlu - 12 Ağu 2007

Sabit İNCE dostundan ...

CAN DOSTUM RASİM KÖROĞLU

Hiç böyle olacağı, onu kaybedeceğim ve arkasından böyle yazmak zorunda kalacağım hiç aklıma gelmezdi, ama oldu. Çok üzgünüm ve acılar içinde bu yazıyı kaleme almak zorunda kalıyorum.

Hem de grip yatağımda O'nun defin töreninde bulunamamanın acısıyla bu satırları yazmak da ayrı bir acı veriyor. Fakat ne yapacaksınız ki hayat devam ediyor, bu yazıyı burada yazmaya çalışırken Eskişehir'de can dostun toplanan dostları onun defin işiyle meşguller.

Şimdi neler yazayım, nasıl yazayım, hangi birini yazayım diye perişanım. Dün acı haberi Antalya'dan Mustafa Ceylan bildirdi. Başkan Rasim'i kaybettik dediğinde başımdan kaynar sular döküldü. Ama zaten ateşim çok yüksek olduğundan sular beni yakmadı ama o kara haber ciğerimi taa derinlerden yaktı.

Bugünlük ancak bu kadar yazabileceğim. Bu arada onun için 2004 yılında yazdığım ve adını verdiğim bir şiirle bugün ne olur beni bağışlayın değerli okurlar. Milletimizin ve sevenlerinin, edebiyat dünyamızın başı sağolsun.

Rasim Köroğlu
Düşmeyin diline öyle taşlar ki,
Düşürür, mahirdir Rasim Köroğlu.
Sokar kazana da öyle haşlar ki,
Pişirir, tahirdir Rasim Köroğlu.

Dostluğu ebedi, vefa timsali,
Günümüzde yoktur O´nun emsali.
Yazar ki, ne yazar Neyzen misali,
Şiirde bahirdir Rasim Köroğlu.

Diline düşmeyin, dolanmayın ha,
O´na benzemeye sulanmayın ha.
Eline düşüp de dilenmeyin ha,
Acımaz, kahirdir Rasim Köroğlu.

Anlatmak imkansız tarifi yoktur,
Şiirde, sanatta marifet çoktur.
İnce, ustam desem inan ki haktır,
Meydanda, zahirdir Rasim Köroğlu.

Sabit ince 18.3.2004 Kayseri

DOSTUMA MEKTUP

Rasim Köroğlu dostumuzla yanılmıyorsam 2000' li yıllarında Mustafa Ceylan Beyin hazırladığı Antalya Güllük Şairler buluşmasında tanışmıştık. O zamanlar çok değerli dostum Sabit İNCE ile de ilk defa yüz yüze gelmiştik. İsa KAYACAN, Nedim SAATCIOĞLU; Ramazan KURT, İsmet Bora BİNATLI, Abdullah SATOĞLU, Nurten ALTINOK, Ali ALTINLI, Münevver DÜVER, Mevlüde DEMİR gibi bir çok arkadaşlarla birlikte Antalya' da olduk.

Az kalsın unutuyordum, Harun Yiğit kardeşimi. O programda oda var idi. KÖRÜN TAŞI adlı şiir kitabını orada bana vermişti. Daha sonra kendisinin Tamilla Aliyeva Abbashanlı ile birlikte Gaziantep'e Türk Dünyası Şairler buluşmasına davet etmiştik. Bu etkinlik benimde kurucusu olduğum Gaziantep Kültür Sanat Ve Edebiyat (GASED) in bir etkinliği idi. O etkinlikten sonra daha da samimi olduk, telefonlaşıp hal hatır sormaya başladık.

17 Kasım 20011 tarihinde Nevşehir Şairler buluşmasına çok değerli arkadaşımız Sabit İnce'nin bizi daveti üzerine Nevşehir'e gittik. Programı Mümin Uluç Bey yönetiyordu. Neyse gezdik, dolaştık yarın sabah erken kalkıp balona bineceğimiz için haber verildi. Balona binecek olanlar adlarını yazdırdılar.

Neyse balona bindik, balonu bir emekli pilot idare ediyordu. Fakat görünüşte ben onu uçak teknisyeni sanıyordum. Yukarıya çıkarken biz Kayseri' ye doğru bakıyoruz. Erciyes dağı görünmeye başladı. Daha sonra küçüle küçüle gözden kaybolmaya başladı. Ben pilota sordum. Yerden kaç metre yükseldik diye. Pilot 5000 metre dedi. Ben daha fazla çıkacak mıyız dedim. Pilot 5000 metre daha çıkarsak gazımız biter boşlukta kalırız. Şimdi inişe geçeceğiz. Ben size dikkat deyince koşu vaziyetini alıp şuradan sıkıca tutacaksınız deyince, ben tutmazsak ne olur dedim. Pilot bir yerleriniz sakat kalabilir deyince, baktım ki Rasim'in yüz hatları değişti ve bana dönerek.

Ahmet Bey durup dururken bizim balonda işimiz neydi dedi. Ben korktuğunu anlayınca ben de korkmaya başladım. Neyse pilot bu defa inişe geçtiğimizi söyledi. Ben, hani bize dikkat diyecektiniz ana niçin demediniz deyince, pilot inişte bir sorun yoktur. Eğer inişte bir sorun olsa diyecektim deyince Rasim'in yüzü gülmeye başladı. Hocam korktunuz du galiba deyince evet korkmuştum dedi. Neyse bir üzüm bağının içine iner inmez biz birer salkım üzüm kopardık.

Bunu gören Kerim Özbekler "Koparmayın, başkalarının malı haramdır." Deyince, Rasim'in ağzı açıldı. "Kerim Bey bu üzümlerin şarap fabrikasına gidip de hepsinin şarap olacağını biliyor musunuz? dedi. Biraz sonra bir baktım ki, Kerim Özbekler bir gazetenin içine iki kilo kadar üzüm toplamış getirdi. Bize dönerek haydin yiyin bakalım size üzüm topladım dedi. Rasim yine yüzünü bana çevirerek, bak Ahmet Bey; bu üzümleri Kerim Özbekler şarap olmaktan kurtardı. Haydi, bizde yiyelim dedi. Allah rahmet eylesin, çok değerli bir dostumuzdu. 01 Kasım 2014 Cumartesi günü Abdulhadi Bay'ın Gaziantep'te yayınladığı Kumru Dergisi Bürosunda kendisini konuk ettik, CD'lerini izledik.. Hepimiz toplu olarak birer Fatiha okuduk. Kendisi için ettiğimiz dualar inşallah kabul olur.

Burada beni en çok etkileyen bir olay var. "DOSTLARA MEKTUP" adlı şiirimde "Ben ölürsem Rasim Köroğlu duysun" demiştim.

Yüce Allah O'nun ölümünü bana duyurunca şoke uğradım. Allah hiç birimize başka bir acı vermesin.

****

Ahmet AYAZ

Üstad'ın ardından...

Gitti

Bu dar-ı dünyadan darı Ukba'ya
Köroğlu hiciv'i ekerek gitti
Sohbet meclisinde demlenmiş çaya
Kaşığı şekere dikerek gitti

Alevden tanıdım közden tanıdım
Hiciv eylediği sözden tanıdım
Sureti sireti özden tanıdım
Damlaydı ummana akarak gitti

Kendin taştan taşa vurarak aktı
Ondan hoş bir seda miras bıraktı
Her doğan nefs **için ölüm de haktı**
Seven gözyaşını dökerek gitti

İki bin on dörtte otuz bir Ekim
Sona erdi atmış bir yıllık çekim
Yolculuk mecburi ne yapsın hekim
Can kuşu kafesin yıkarak gitti

Körün taşı değdi Gözükara'ya
Melek bahaneyle girdi araya
Lüzum var ki lamba ile çıraya
Rasim fenerini yakarak gitti

Mehmet Gözükara

30 Ekim 2014 de hakka yürüyen
Rasim Köroğlu'na ithaf
09.11.2014

BİR UYKUYA DALMIŞ..

(Rasim KÖROĞLU Hocamın mezarı başında)

Bir ziyaret kıldım büyük üstada
Konuşan dilleri susmuş ne yazık
İsmi yazılı başında tahtada
Güneşten mürekkep uçmuş ne yazık

Taht kurdu hocam bütün gönüllere
Gözümü kapatıp döndüm dünlere
Gözyaşlarım aktı eski günlere
Geçen günler çabuk geçmiş ne yazık

Mevla bizi sevdiğimizle sınar
Adeta yüreğimden aktı bir pınar
Sessizce yatıyor koskoca çınar
Kara toprak üstünü örtmüş ne yazık

Dadaşoğlu geçti hayatı çile
Getirmezdi dertlerini hiç dile
Konuşmaya çalıştım duymadı bile
Sonsuz bir uykuya dalmış ne yazık

(Rabbim rahmeti rahmana kavuşan
tüm ecdadımızı büyüklerimizi rahmetiyle muamele eylesin)

Recep Dadaşoğlu

14.11.2014 - 11:20

Eylem Köroğlu Karacasu (Kızı)

1990 yılı, babam o dönem çalıştığı 19 Mayıs İlköğretim Okulunun 23 Nisan gösterisini organize etmiş, sazın ve sözün büyük ustası Aşık Yaşar Reyhani de babamın çabası ile bu organizasyona katılmış idi, yıllarca sürecek güzel bir dostluk geliştirmelerine vesile olan o geceye ait fotoğraf, fotoğrafta ikisi yan yana, nur içinde yatın, mekanınız cennet olsun

Muharrem KUBAT demişti ki...

Muharrem Kubat'tan Rasim Köroğlu'na

Rasim Köroğlu'nu tanıtabilmek için çocukluğumun belgesel bir anısıyla konuya girmek istiyorum. Söyle ki; Emirdağ'ın Güveççi Köyü İlkokulu›na başladığımızda bizlerin üç-beş ayda zor öğrendiği okuma-yazmayı, Mustafa Karakoç adında bir arkadaşımız kırk günde öğrenmişti.

Kader, bizleri öğretmen etti. Mustafa o zekâsıyla köyde kaldı. Uzun süre yaşamını mağara bozması bir evde devam ettirdi. Çileli yaşamı ve onunla mücadelesi hala sürüp gidiyor. Rasim Köroğlu'nun şiirlerini ne zaman okusam, hemen Mustafa aklıma gelir. Mustafa'nın o keskin zekâsıyla Rasim'in şiir yeteneği gözümün önünden bir sinema şeridi gibi geçer.

Mustafa'nın zekâsının farkında olmadığı gibi, acaba, Rasim de bugüne kadar şiir yeteneğinin farkında olmadı mı derim. Çünkü Sayın Köroğlu, öğretmen olarak 19 yıl köylerde çalışmış, Eskişehir'e geleli 6 yıl olmuş. Üç yıl önce aramıza katıldığı ilk günlerde; "Sayın hocam, sizin üslubunuz çok farklı, şiirleriniz de çok çok güzel..." denildiğinde bu sözleri çekimser bir tavırla karşılamış ve hiç de itibar eder görünmemişti. Fakat birlikte olduğumuz bu üç yıl içinde katıldığımız toplantılarda okuduğu şiirleriyle tüm dikkatleri üzerine çekmiş ve o esnada orada bulunanlara gıpta ile şiir dinleme zevkini tattırmıştır.

Ayrıca bu kısa süre zarfında, Türkiye genelinde açılan şiir yarışmalarında, birincilik dâhil, çok sayıda ödül almıştır. Bu denli duygularımı böylece belirttikten sonra, şairliğiyle de ilgili olarak bazı düşüncelerimi aktarmak istiyorum. Köroğlu'nun şiirleri, toplumsal içeriklidir. Çünkü konularını halkın arasından ve günlük yaşamdan gözlemleyerek almaktadır. Tatlı bir hiciv türündedir.

Okuyucuyu hem güldürür, hem de uzun uzun düşündürür. Hiciv yönüyle Hayyam'ı, düşündürücü yönü ile Neyzen Tevfik'i andırır. Üslup akıcı ve yalındır. Anlatımlarında doğallığı kendine görev sayar. Zaten istese de süslü-püslü cümleler kullanamaz. Rasim Köroğlu'nun yazmış olduğu şiirlerde hicivle güldürü adeta bütünleşmiş gibidir. Bir başka deyişle iç içedir. Bugüne dek yazılan Türk şiirinde ender görülen olgulardan biridir bu. Hiciv yönüyle Hayyam'ın rubaileri kadar anlamlı ve ağır, güldürü yönüyle de Neyzen Tevfik'in şiirleri kadar düşündürücü ve tatlıdır.

Bu denli bir yetenekle, bugüne kadar nerde kaldın be Rasim diyor, Türk şiiri için, kendine özgü üslubunla senden çok şey beklediğimi şiir severlere duyurmak istiyor, Gözlerinden şiir adına defalarca öpüyorum.

MUHARREM KUBAT

Halk Ozanları - Aşıklarımızın sosyal güvenceye kavuşmaları için bir ömür mücedele eden, katıldığı her toplantıda, sempozyumda halk ozanlarının günümüzdeki sorunlarını destan eyleyen Üstad Rasim KÖROĞLU, yerin asla doldurulamaz.

Mustafa CEYLAN

Mehmet NACAR dedi ki...

ÜSTAT RASİM KÖROĞLU

Güzel ve iyi insanlar erken göçüp gitmekteler. Ayrıca 2014 yılı kültür sanat açısından uğursuz bir yıl oldu. Önce Üstat Bekir Sıtkı Erdoğan, Ardından Anadolu basınının duayeni Prof. Dr. İsa Kayacan, onun peşinden de Cumhuriyet dönemi şiirinin Nasrettin Hoca'sı Rasim Köroğlu hayatını kaybetti. Neden şiirin Nasrettin Hocası derseniz?

Rasim Köroğlu harika bir hiciv şairidir. Bir şiirini okuduğunuzda üslubundaki güzelliğe kapılarak başka şiirleri var mı, diye aramaya başlarsınız. Yanlış hatırlamıyorsam Namık Kemal'in bir sözü diyor ki; "Hoşça sövmeklik bile hoşlandırır..." İşte Rasim Köroğlu böyle bir şairdi. Hiciv olmasına rağmen şiirlerinde küfür ve hakaret bulamazsınız. Ancak bir şiirini okuduğunuz zaman da size şiir yazmamış olmasından mutluluk duyarsınız. Çünkü kelimelere takla attırarak, konuyu enine boyuna didikleyerek öyle bir anlatır ki, hiçbir eksik bırakmaz.

Gaziantep Kültür Sanat Ve Edebiyat Derneğini kurduğumuzda bir etkinlik hazırladık. Rasim Köroğlu da davetliydi. Herkes mikrofona çıkıp şiirini okuyup yerine geçiyordu. Sıra rahmetliye geldi. Sahneye çıktı;
-Ben böyle şiir okuyamam arkadaş, diyerek önce ceketini soyup bir kenara bıraktı. Sonra mikrofonu sehpasından ayırıp eline aldı. Sahnede kendini şiire kaptırarak, sahne üzerinde bir baştan diğer başa gidip gelerek şiirini okudu. Bitirince salonda bir alkış tufanı koptu. Okuduğu şiir "Sosyete Sofrası" idi.

Konu anılara gelince bir tane daha yazmadan geçemeyeceğim. Sayın Mümin Uluç'un hazırlayıp sunduğu Kapadokya Şiir Şöleni için Nevşehir'deyiz. Rasim Köroğlu ve Üstat Mustafa Ceylan da orada. Ben sayın Ceylan'a bir Urfa fıkrası anlattım. Tabi ki, fıkra güncel ama uyduruk bir fıkra. Kısaca şöyle.
Urfa'da bir otobüs firması kurulur. Bütün şoför ve muavinlere bir ay nezaket kursu verilir. Hani, müşterilere karşı kaba bir söz sarf etmesinler, müşteri kaçmasın diye. İlk otobüs yola çıkar. Bir süre yol aldıktan sonra bayan bir yolcu parmağıyla muavine işaret ederek yanına çağırır ve isteğini söyler;
-Bir bardak su verir misiniz?
-Tabi veririm abla. Ben burada ..... başı mıyım, diye söyleyip suyu getirmeye yönelir ama şoför muavinin sözlerine kulak misafiri olmuş, kabalığına bozulmuştur. Şoför bulunduğu yerden muavine seslenir.
-Öyle mi söylenir lan ..... yediğim. Biraz nezaketli olsana. Ceylan Hocam fıkrayı dinleyince;
-Sen bunu Rasim'e anlat. O bundan bir şiir çıkarır dedi. Rasim üstadı bir kenara çekip fıkrayı anlattım. Fıkra biter bitmez üstatta bir kahkaha tufanı koptu. Gülmekten midesini tutarak doksan derece eğildi rahmetli.
-Bir eşref saatimde bunu işlerim, dedi ve öylece kaldı.

Kırşehir'de her yıl düzenlenen Uluslararası Aşık Paşa Şiir Şöleni'nden dün geldim. Kırşehir'de Âşık Paşa, Dadaloğlu, Neşet Ertaş için yapılan hizmetleri yerinde gördüm. Kırşehir bu üstatlara öyle bir vefa göstermiş, hatıralarını öyle güzel saklamış ve onların adına öyle güzel mekânlar açmışlar ki, görmeden inanamazsınız. Eskişehir de aynı vefayı göstermeli. Rasim Köroğlu adı bir kültür merkezine verilmeli veya onun adına yeni bir kültür merkezi yapılmalıdır.

Osmanlı Sultanlarının hepsi de şairdi. Mahlasları ve divanları vardı. Bunlardan Kanuni Sultan Süleyman'ı halk kültürüne ve edebiyat tarihine kazıyan şiir yalnızca bir tek beyittir; "Halk içinde muteber bir nesne yok devlet gibi, Olmaya devlet cihanda bir nefes sıhhat gibi..." Bunu neden yazdım? Bir şairin edebiyat tarihine geçmesi için onlarca kitaba veya binlerce şiire ihtiyaç yoktur. Yakın tarihlerde ölen bir şairimiz var. Tam altmış yedi şiir kitabı yayınlamıştır. Ancak bu kadar şiiri arasında şahsen benim beğendiğim bir tek şiiri yok. Rasim Köroğlu yalnızca iki kitap yaptı. Körün Taşı (Bende var) ve Kitabın Ortasından (Temin edeceğim). Bu iki kitabında paylaştığı bütün şiirleri birinci sınıf, hafızalara kazınan, Türk Edebiyatı kurallarına uygun, birbirinden nefis şiirlerdir.
Aramızdan erken ayrıldı. Vefatının şoku ve hüznü içindeyim. Kendisini unutmayacak ve unutturmayacağız. Eminim Türk Edebiyatı da unutmayacak, edebiyat tarihinde hak ettiği yeri alacaktır.
O Türk şiirinin Nasrettin Hocasıydı. Allah gani gani rahmet eylesin. Mekânı cennet olsun.

Edebiyat dünyasının başı sağolsun.

Mehmet NACAR

Feyzi Halıcı Rasim Köroğlu için demişti ki...

"Nasreddin hoca misali şiirleri nükte dolu, Çıtayı gökyüzüne uzattı Rasim Köroğlu"

Şiir insanı eğiten bir eğitmendir, bir değirmen nice öğütürse, buğday tanelerini. İnsan en sevecen, en kutsal, en anlamlı güzelliği, teklikte, bir olmada, elde bir olmada bulur.

Bir aynada yankılanan güzellik biricedir, tektir. Bu tek, bin parçaya bölünürse aynada bin salkım-saçak görüntü meydana getirir. Bu nedenle aynalarımızın tek olarak kalmasına özen gösteriniz! Şiirimiz de böyledir. Günümüzde şiir gelip sözcüğe dayandı diyebiliriz. En az'ı en öz söyleyebilme sanatıdır, şiir. Okuyucu sonuca yarım kilo çekirdek çiğneyerek kavuşmak istemiyor, artık.

"İnsanız, sanmayın kemiğiz, etiz,
Ne yalın başlangıç, ne nihayetiz.
Maddeyle manayla kurulu dünyada,
Sesli, sessiz iki harften ibaretiz"

Bu şiirin adı nedir diye sorarsanız, açıklayayım, Hü'dur. Yani Hüvelbaki, daima var olan, Hayy ve Kayyum olan. İnsanın her hali bir değildir, aynı değildir. Her an dünya yenileniyor. Zaman çekirdeğini kırabilen, zamanın fay hattını belirleyen bir babayiğit çıktı mı bugüne değin? İnsan her an kendinin tekrarıdır. Var-oluş süresizdir ve gerçek güzel, zamanı tapşırır, her sefer yenice, dirice ve şiirce olarak.

Şiir geleceğe bir çağrışımdır, bir müjde çiçeğidir, yaşanılan zamanın bir savunmasıdır. Önemli olan düşünceyi, bir musiki ahengi içinde nakış nakış anlayan, bilen, seven gönüllere sunabilmektir. Şimdileyin, şiir vadisinde bu gerçekleri bilen, gören ve yaşayan bir şair, Rasim Köroğlu at koşturuyor.

Zamanın gerçekleri yansıtan ekranını kendine konu yapmış. Kılı kırk yararcasına öyle tespitleri var ki insanı hayret ve hayranlık içinde bırakıyor. Kara mizahla dolu değil mısraları. O›nda Şair Eşref›in zeka dolu, büyük bir olayı bir iğne deliğine sığdırabilme gücü var. Yıkıcı değil görüşleri, yapıcı ve eğitici. Acıyı espri yüksüğü içinde bal eylemek sanatı ve becerisi ona alın yazısı olarak, dad-ı hak olarak verilmiş. Gökdürbünü örneği gözleriyle, insan sevgisine açık gönlüyle, yepyeni bir dili terennüm eden kalemiyle sanat vadisinde yol alacağına inanıyor, kendisini candan kutluyorum.

Feyzi HALICI

Sazın ve sözün
büyük ustası
Aşık Yaşar Reyhani
ve Rasim Köroğlu

Âşık Reyhani-Rasim Köroğlu

* Bir yıldız kaydı... M. Ali KALKAN Anıları ile...

BİR YILDIZ KAYDI...

1998 YILINDA Türk Güreş Vakfı Adana Şubesi "Güreş Konulu Şiir Yarışması" açmıştı. Üniversiteyi Adana'da okumuştum. Kavganın çatışmanın en yoğun olduğu 1975-1980 yılları arasıydı. Çekilen sıkıntılardan neredeyse Adana tarafına dönüp yatmıyordum bile. Ama gün geçtikçe Adana'da ki arkadaşlarımı,dostlarımı özlemeye başlamıştım. Belki bu yarışma vesilesiyle Adana'ya gitmek nasip olurdu. Liseye giderken yazmaya çalıştığım şiirlerin kapısını üniversite yılları ve sonrasında tamamen kapatmıştım. Konu Adana ve şiir olunca 'Güreşe Dair' şiirine şöyle başladım.

Kimimiz yün kazağız,kimimiz merserize,
İçimden geçenleri söyleyeceğim size,
Kimi bulgur kaynata,kimi ipe un dize,
Şimdi minderde değil piyanodadır tuşlar,
'Eşek' desen adama eşip ekmeye başlar.

Uzun bir şiir karalamasıydı güreş terimleriyle halimizi anlatmaya çalışmıştım.

Bir müddet sonra Adana'dan telefon geldi, arayan Olimpiyat ve Dünya şampiyonu İsmet Atlı ağabeydi, varın heyecanımı siz tahmin edin. Dediği özetle şöyleydi, 'şiirin güzel ama içinde siyasi terimler,ifadeler var,jüride de devlet memuru arkadaşlar. Bu şiiri yarışmaya sokmayacağız haberin olsun... Sizin Eskişehir'de Rasim Köroğlu diye bir arkadaş var,onunla tanış. Telefonu ...'

Telefon ettim İsmet Atlı ağabeyin verdiği numaraya. Rasim Köroğlu bana Şairler Derneğini tarif etti,orada buluşabileceğimizi söyledi. Lisede şiir yazmaya çalışıyordum,şiiride seviyordum. Bu yüzden daha önce Şairler Derneği'ne bir defa utana sıkıla gitmiş, kapısının kapalı olduğunu görünce de çok sevinmiş bir daha da gitmemiştim.

Rasim'i burada tanıdım. Baktım şakacı, bazen ciddi,hoş sohbet bir insan. Daha sonra bu ilk tanışmamız için beni tanımadan 'kılla, tüyle, yünle şiir yazıyordun' diye epey dalga geçmişti.

'Türkün Güreş Destanı' şiiriyle Rasim bu yarışmada birinci oldu. O şiirin bazı kıtaları şöyle;

Öğrenmek istersen eğer güreşi,
Dolaşıp yurdumu gez bizim elde.
Bulunmaz güreşte Türkler'in eşi,
Yaşanmış destanı yaz bizim elde.

Ulaştık dünyada bir haklı üne,
Güreşle başlarız toya, düğüne,
Hazreti Hamza'dan geldik bu güne,
Pirlerden alınır giz bizim elde.

Şamdancı İbrahim, Kazıkçı Bekir,
Erlerin meydanı kalır mı fakir,
Çok Taşçı'lar çıkar Allah'a şükür,
Neler görürsünüz siz bizim elde.

Rasim'im yazdım bir güreş destanı,
Anmadan geçemem Koca Mestan'ı,
Günlerce dinletir nice insanı,
Açılsa güreşten söz bizim elde.

Hemen her hadiseye başka taraftan bakardı. Her konuda muhakkak vereceği örneği, hikayesi, şiiri olurdu. 'Bazıları doğduğu saati biliyor, benim doğum yılım bile belli değil, anama sordum, köydeki caminin yapıldığı yıl doğdun dedi, araştırdım caminin inşaatı beş yıl sürmüş. "

Mesela konu camii, minare ise şöyle diyebilirdi.

"Geçme mescit yakınından
Çok namazlar böldürürsün"

Ya da; "öğretmenlik yaptığım köyde bir Hasan Dayı vardı "hiç görünmüyorsun" dediklerinde "ben minare miyim her yerden görünecek" derdi.

Veya; bizim köyde bir Ahmet Ağa var minarenin örüldüğünü görünce çok şaşırdı, "ben bunları Bursa'dan hazır getirip koyuyorlar biliyordum" dedi.

Rasim Köroğlu devamlı okurdu, okumadığı halk şiiri bekli de yoktu. Şiir konuşmalarımızda "ben böyle bir kafiyeye ya da ayağa rastlamadım" diyecek kadar bilgi sahibiydi.

* Bir yıldız kaydı... M. Ali KALKAN Anıları ile...

Halk aşıklarına, türkülere, aşıklık geleneğine, güreşe inanılmaz bir sevgisi vardı, "10 saat trende ayakta falan yerlerde ki güreşleri seyretmeye gittim." diyordu mesela. Uzun yıllar önce Aşık Reyhani Ağabeyi öğretmenlik yaptığı kasabaya davet etmiş, bir mekanı da salon haline getirip insanların onu tanımalarını sağlamıştı.

Aşık Reyhani Ağabey'i en iyi bilen Rasim Köroğlu idi. Hemen her şiirini, diğer aşıklarla yaptığı atışmalarını, hatıralarını bilir ve o kendine has, tatlı üslubuyla sanki yaşarcasına anlatırdı. Rasim'i dinleyenlerin halk aşıklarını, aşıklık geleneğini sevmemesi mümkün değildi. Nice insanın bu programları Rasim'den sonra sevdiğini, sevenlerin ise bir başka gözle baktığını, bir başka kulakla dinlediğini bilirim.

Reyhani Ağabeyin şöyle bir dörtlüğü vardı.

"Yar benden istemiş tek bir hatıra
Gözlerimden yaş vereyim götürün
Sevgi ifadesi sığmaz satıra
Defterimi boş vereyim götürün"

Bu kıtayı telefonla Reyhani Ağabey'e okudum, şiirin devamını merak ediyorum. Reyhani Ağabey'in dediği şu "güzel başlamışsın, bakalım sonu nasıl olacak" Reyhani Ağabey o kadar çok ve güzel şiir yazmış ki kendi şiirini hatırlamıyordu ama Rasim devamını bilirdi.

Aşık Reyhani Ağabey Bursa'da yaşıyordu. Çeşitli vesilelerle Eskişehir'e getirmiştik. Osmangazi Üniversitesinde, Türk Ocağı'nda, değişik mahfillerde Rasim'le beraber program yapmışlardı.

Bir defasında Bursa'dan gelirken mola vermiştik. Reyhani Ağabey vücudundaki fiziki sıkıntılardan bahisle şikayetleniyordu. Romatizmadan, kalbinden, midesinden vs bahsetmişti. Rasim'de "Ağabey Türkiye için kafa yoran, uğraşan, didinen, düşünen insanların böyle hastalıklara kapılması normal" deyince Reyhani Ağabey durdu durdu birden "haklısın" dedi "bak falanca seksen yaşında ama sapasağlam.." Gülmekten kırılmıştık.

Reyhani Ağabey Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde ameliyat olmuştu. Hemen her akşam ziyaretine giderdik. Reyhani Ağabey hatıralarını anlatır, şiirlerinden okur bizde büyük bir keyifle dinlerdik. Hasta olan Reyhani Ağabey ise ona şiir götürülür ya; bir gidişimde Kerkük Hoyratları okumuştum.

Oku yara
Aç kitap oku yara
Sinemde yer kalmadı
Meğer ok oku yara
Kerkük'ten geçer Hassa
Hassa batıpdı yassa
Kerkük'ü viran etti
Yad ayyağ bassa bassa

"Eline kağıt kalemi al" dedi Reyhani Ağabey. İrticalen epey hoyrat, mani yazdırdı, bir tanesi şöyleydi.

Rasim Ağlar, Rasim Ağlar
Yas tutmuş Rasim Ağlar
Bu ortak bir dünyadır
Bir gün mirasım ağlar

Rasim hiçbir evrağı atmazdı, hele devletten gelenleri asla. Bunlara elektrik, su, telefon vs makbuzları da dahil. Üç çuval kadar böyle malzemesi vardı. "Bunlarla uğraşıp durma, lüzumsuz işler yapıyorsun" diye takılırdım, hatta eşe-dosta Rasim'in bu huylarını anlatınca çok kızardı. Bir gün elinde bir resmi evrak heyecanla geldi "bak gördün mü? Yirmi yıl öncesi için bir yazı göndermişler, sen dalga geç bakalım, ben haklı çıktım" Meğer Rasim yirmi yıl kadar önce bir vatandaşa motosiklet satmış, oda başka bir vilayete, üzerine de almamışlar. Motosiklette bir kaza yapmış plaka sahibi olarak da Rasim'e yazı göndermişler. O çuvalların içinden yıllarca önce sattığına dair belgeyi bulup çıkarmıştı.

Bir şahsa Rasim'e ev almak için kaparo verdik, sonra başka sebeplerden vazgeçti. Vazgeçtiğimiz eve de bir müşteri talip oldu. Kaporayı istedik vermedi komisyoncu. Yanında küçük çocuğuyla gelen bir kadında aynı

* Bir yıldız kaydı... M. Ali KALKAN Anıları ile...

durumda, ona da vermiyor. Kadın "bak şu çocuğun babası öldü, başımızı sokacak bir yer alalım dedik vazgeçtik, bari şu çocuğa acı" diyerek iki gözü iki çeşme çocuğuyla beraber ağlıyor, adamda "vermem bu para benim hakkım" gibi bahanelerle diretiyordu.

Dürzü o adama yazılmıştı
Ağlattığın için yetimi, dulu,
Senin de yüzün hiç gülmesin dürzü,
Görmesin ceplerin parayı pulu,
Delinsin dipleri dolmasın dürzü.

Malını, mülkünü kumarda satsın,
Briçte kazansın pokerde batsın,
Kafelerde gezsin, otelde yatsın,
Avradın evine gelmesin dürzü.

Her gün sabah banyo yapıp süt'ünen,
Dolaşsın çarşıyı elde it'inen,
Koca arasın hep internet'inen,
Kızını kimseler almasın dürzü.

Sokmasın işini felek ayara,
Söz geçmesin oğlun denen hıyara,
Virüs girsin evde bilgisayara,
İçinde program kalmasın dürzü.

Telefonda sapık biri arasın,
Kapatır kapatmaz geri arasın,
Hiç ara vermesin seri arasın,
Gözlerin uykuya dalmasın dürzü.

Etrafını sarsın bütün arsızlar,
Kredi kartını çalsın hırsızlar,
Senin gibisine yürek mi sızlar,
Dostların derdini bölmesin dürzü.

Sen dururken niye garibi tutsun,
Dilerim Hindistan Gribi tutsun,
Tedavi edecek tabibi tutsun
Derdinin dermanı olmasın dürzü.

Hastalık imamı yatağa tıksın,
Müezzin senelik izine çıksın,
Musalla taşını ürüzgar yıksın,
Kimse namazını kılmasın dürzü.

Rasim sana derin bir mezar açsın,
Onun da altından fay hattı geçsin,
Her sene sallansın, her sene göçsün,
Arayan kabrini bulmasın dürzü.

Rasim'le zamanı paylaşmak hem neşeliydi, hem de bir şeyler öğrenilirdi. Yaşanılanlara bir başka gözle bakar, kesinlikle bizim görmediklerimizi görür, anlattığı zamanda hayranlıkla kendisini dinlerdik. Aynı şeyleri defalarca anlatsa bile insan dinlemekten sıkılmazdı. Hani doktorun yarım saatte yaptığı ameliyatı hasta ömür boyu anlatırmış. Yarım saatliğine gittiğimiz bir yeri saatlerce anlatabilirdi, hakikaten dedikleri mübalağalı olarak doğruydu. Anlattığı zaman oraları bizde hatırlardık ama bizim bakmamız onun görmesi olurdu.

Müthiş bir hafızası vardı. Yıllar önce olmuş bir olayı, konuşulanları yer yer, kelime kelime anlatırdı. Köylerde geçirdiği öğretmenlik yıllarını, talebelerinin yaptıklarını, köylüleri vs hiçbir şeyi atlamadan, unutmadan söylerdi.

Rasim bizdi, Anadolu'ydu. Yaptıkları, yazdıkları,söyledikleri hiç kimseyi rahatsız etmezdi. Espri denen şeyin küfretmeden de, bel altına inmeden de yapılacağının ispatıydı. Rasim'i kızdırmayı severdim, o da beni kızdırırdı. "ben kuyruklu yıldız gibiyim, kayıp giderim, faydalanacağınız kadar faydalanın sonra bulamazsınız" derdi, haklı çıktı. Son zamanlarda oksijene bağlı olarak yoğun bakımda yatıyor, konuşamıyor, bazen telefonla mesaj gönderebiliyordu.

Benim bir ifademe cevap olarak telefonuma gönderdiği 21 Ekim 2014 tarihli mesajı şöyleydi;

"Yaşadığımız dostluk, arkadaşlık,kardeşlik bundan sonrası olmasa bile benzeri çok fazla olacak sıradan bir arkadaşlık değildi. Hiç umutlu değilim ama inşallah ömrümüz varsa diyelim kardeş." 28 Ekim'de Ankara'ya, Hacettepe Üniversitesi hastanesindeki odasına ziyarete gittim, yaklaşık kırkbeş dakika kaldım. Arkadaşlardan, Eskişehir'den bir şeyler anlatmaya gayret ediyordum. Birkaç kelimede Rasim konuşmaya çalıştı.

29 Ekim'i 30 Ekim'e bağlayan gece ruhunu teslim etmiş. 31 Ekim Cuma namazı sonrası her yaştan, her görüşten kalabalık bir cemaatle toprağa sırladık. Dost; niyetine kefil olduğunuz kişi demekmiş. Rasim Köroğlu benim dostumdu. İçimde hep büyüyecek bir boşluk bırakacak zaman. Mekanı cennet olsun...

Mehmet Ali Kalkan

SÖZLER YETİM KALDI

Rasim Köroğlu'na

Buseler kondurunca ecelin mor dudağı,
Sıcak bastı zamanı, yandı dili, damağı,
Tarifsiz bir kasavet sardı yaşanan çağı,
Hani gidiyorum der kalbi yaralardın ya,
Hani zarif sözleri bir bir sıralardın ya.

Aydınlığın üstüne karanlıklar çökerken,
Gül kızılı bir şafak karanlığa sökerken,
Parlaktı sönen ışık, henüz vakit çok erken,
Hani taze aşklara şiir karalardın ya.
Hani zarif sözleri bir bir sıralardın ya.

Suretin gökyüzünün gergefinde işlendi,
Şavkınla bin ummanın suları gümüşlendi,
Takıldı gözler ufka, hatıralar düşlendi,
Hani gönül kapını her dem aralardın ya,
Hani zarif sözleri bir bir sıralardın ya.

Tüm fıkralar sahipsiz, sözler yetim kaldılar,
Mısralar hüzünlenip elemlere daldılar,
Sataşmalar bitince sohbetler bunaldılar,
Bazı zaman metheder bazı karalardın ya,
Hani zarif sözleri bir bir sıralardın ya.

Kalbim sevmeye mecbur, ruhum sevgi muhtacı,
Sensizlik uzadıkça katmerleşiyor acı,
Sadece anılardır bu elemin ilacı,
Her sohbette maziyi zevkle turalardın ya,
Hani zarif sözleri bir bir sıralardın ya.

İçimde ırmak ırmak akıyor şimdi zaman,
Gönlüme bir kelepçe takıyor şimdi zaman,
Dilinden bin bir nağme döküyor şimdi zaman,
Hani bütün dertleri tek tek paralardın ya.
Hani zarif sözleri bir bir sıralardın ya.

Halil GÜRKAN

Not: Kardeş, arkadaş, kısacası DOST olarak bildiğim, maalesef kaderin O'na doyamadan bizden ayırdığı Merhum Rasim Köroğlu'nun ardından yazdığım ilk şiir.

Rasim Köroğlu.

İster ki yaşansın sonsuz mutluluk,
Kederi sildirir Rasim KÖROĞLU.
Candan güler yüzlü olsun topluluk,
Sevinci bildirir Rasim KÖROĞLU.

Severken sevginin kalpte gezmesi,
Taşlamada değer sarraf dizmesi,
Anlamı, manası balın süzmesi,
Hazlara daldırır Rasim KÖROĞLU.

Salonda durgundu sessizdi köşem,
Dinlemeden önce çoktu endişem,
Yüreğim ısındı yerinde neşem,
Hastayı kaldırır Rasim KÖROĞLU.

Sessizce iğneler onun taşları,
Yanlışı inceler sunar hoşları,
Kahkahadan durmaz gözün yaşları,
Ölüyü güldürür Rasim KÖROĞLU.

Beraber gitseniz onunla yola,
İstersin sohbette vermesin mola,
Tadıyla, tuzuyla sanki pirzola,
Gülmekten öldürür Rasim KÖROĞLU.

Kadir KAYA

"Rabbim mekânını cennet eylesin
dileğim ve duamdır."

RASİM HOCA

Eskişehir yeri yurdu
Namı varmış yurdum ardı
Köroğlu oluptur gardı
Yapıştırır Rasim Hoca

Bazan kızar atar nara
İşin yoksa delik ara
Dokundu mu zülf-ü yara
Yakıştırır Rasim Hoca

Taşlar ama yarmaz başı
Boş duranla olmaz işi
Hâd bilmeyen aptal başı
Tokuşturur Rasim Hoca

Bir Vedat'ım gurbet ilden
Dile Hocam bizim elden
Muhâbbeti sazın telden
Pekiştirir Rasim Hoca

Vedat ŞAHİN

Bir Hiciv Ustasının Ardından...

BİR HİCİV USTASI: RASİM KÖROĞLU'NUN ARDINDAN...

M. NİHAT MALKOÇ

"Sanmayın ki felek hoş tuttu beni,
Ne doldurdu ne de boş tuttu beni,
Düşmanın attığı değmeden geçti,
Hep kendi attığım taş tuttu beni."

(Körün Taşı-Rasim Köroğlu)

Büyük şâir Yahya Kemal "Ölüm asude bahar ülkesidir..." dese de hüznümüze hüzün ekliyor ezberlerimizi bozan her yeni ölüm. Seher vakitlerini hüznün simsiyah rengine boyayan sâlâ sesleri ruhumuzu sarsıyor, on üzeri on şiddetinde titretiyor. Gönül telimizi koparıyor kökünden. Yüzüne bakmaya doyamadıklarımız, bir de bakıyorsunuz ki toprağa yâr, dostlara ağyar oluyor.

Eskişehirli şâir dostum Halil Gürkan, bakın ne güzel anlatmış ömrün son demlerini: "Sırtımda şakladıkça hayallerin kırbacı,/Hafızamda kaynayan yorgun zamandır ömrüm/Uzak baharlardandır omzuma binen acı,/Gökyüzü kadar tenha, ay kadar yalnız gönlüm/ Hafızamda kaynayan yorgun zamandır ömrüm" İşte o demlerdir Allah'a aczi yetimizi sunduğumuz son anlar...

Ölüm hafızlara çakılan paslı bir çivi gibidir. Onu her unuttuğumuzda yüreklerimize işleyen sızısı bir şekilde hatırlatır kendisini. Ölümle birlikte geçmişin o siyah beyaz fotoğrafları da silinir hafızalardan. Emr-i Hakk vâki olunca şirazesi bozulur "hayat" denen o muvakkat yapının.

Zamanlı zamansız her şâirin ölümü, bana Tarancı'nın "Sanatkârın Ölümü" isimli o kısa ve sarsıcı şiirini hatırlatır. "Gitti gelmez bahar yeli;/Şarkılar yarıda kaldı./Bütün bahçeler kilitli;/Anahtar Tanrıda kaldı//Geldi çattı en son ölmek/Ne bir yemiş, ne bir çiçek;/Yanıyor güneşte petek;/Bütün bal arıda kaldı" diyen Cahit Sıtkı, sanatçıların ölümüyle birlikte neleri yitirdiğimize vurgu yapıyor. Ölümlerin hepsi soğuk, hüzünlü ve sarsıcı olsa da şâirlerin ölümü, ölümlerin en yıkıcı ve yakıcı olanıdır. Zira şâir, kendi ailesiyle sınırlı bir can değildir. O, toplumun söz elçisi, yürek tercümanıdır. O gidince söz de, öz de yetim kalır. Mahzun yüreğin bir tarafına inme iner.

Vakitsiz çıktığı sonsuzluk yolculuğuyla sözleri yetim bırakarak aramızdan ayrılan bir dostun, hicvin keskin kılıcı Rasim Köroğlu'nun yüreklerimizi burkan ölümü, bu kadim ölüm mevzuunda hassaslaşmama ve derinleşmeme vesile oldu. Zihinlerimize saplanan o paslı çivinin sızısı nüksetti içim(iz)de. Ağzım(ız)ın tadı kaçtı. Mâzi bir film şeridi gibi aktı gönül pencerem(iz)den...

2014 Ekim'inin son haftasında ebediyete uğurladığımız Rasim Köroğlu, 1953 yılının Mart'ında Eskişehir'in Beylikova ilçesine bağlı Halilbağı Köyü›nde dünyaya gelmişti. İlk ve orta okulu ilçede okuduktan sonra Ankara'ya gitmiş, orada Öğretmen Okulu'ndan mezun olmuştu. O, bir eğitim neferiydi. 25 yıl boyunca bu millete güzel insanlar yetiştirmiş, iki bin senesinde de emekli olmuştu. Fakat o, eğiti(m) ciliğini ve öğretmenliğini dört duvarla sınırlandırmak istemiyordu. Halka da birşeyler vermeyi arzuluyordu. Bu yüzden kendini şiir alanında yetiştirdi. Şiire öğretmen okulunda öğrenci olduğu senelerde başlamıştı. Son nefesine kadar da birbirinden güzel şiirler yazdı. Fakat sadece iki şiir kitabı çıkardı. Bunlar "Körün Taşı", ve "Kitabın Ortasından" adlarını taşıyordu.

Merhum Rasim Köroğlu, âşıklık geleneğinin bir gönül elçisiydi. Zengin bir mâzisi olan bu güçlü geleneğe yaptığı hizmetler anlatmakla bitmez. Onun bu köklü geleneğin yaşatılmasında ve geleceğe aktarılmasındaki emekleri büyüktür. Kendisinin âşıklık geleneği üzerine yaptığı araştırma-inceleme çalışmaları mühimdir. Bu hususta gençleri bilinçlendirme gayretleri takdire şayandır. Televizyonlarda yapmış olduğu "Âşıklar Sohbeti" programı bu güçlü geleneğin ayakta kalmasında etkin rol oynamıştır. O, "Taşlama Show" adını vediği sahne programlarında bütün hünerlerini göstererek âşıklığı halka sevdirmiş, onu halkın hafızasında diri ve iri tutmuştur.

Köroğlu, "Televizyon" adlı şiirinde
"Şu televizyona işin yolunu,
Bulanlar çıktı da ben çıkamadım
Sosyetenin damat ile gelini,
Olanlar çıktı da ben çıkamadım."

dese de Fuzuli'nin dediği gibi "Aldanma ki şâir sözü elbette yalandır" O, halk şiirimizin yaşatılması için defalarca değişik televizyon kanallarına çıkmış, bu şiir geleneğini hep gündemde tutma gayretiiçindeolmuştur.

Rasim Köroğlu, genç denebilecek bir yaşta, 61 yaşında aramızdan ayrıldı. Fakat kendisinden evvel eşi göçmüştü bu yalan dünyadan. Yani o, hanım acısını da yaşamış bedbaht bir insandı. O, şâir has-

sasiyetiyle bu acıyı şiirlerine yansıtmış, eşinin ölümü üzerine şu hüzünlü şiiri yazmıştı:

"Çekilir mi sensiz hayatın zoru?
Derdimi ortadan bölenim benim
Yüreği tertemiz, gözleri duru
Baktıkça yüzüme gülenim benim

Herkes neler kurdu, neler düşledi,
Feleğin kılıcı bize işledi,
Derdin yedi sene önce başladı,
Kırkında sararıp solanım benim

Tabut seni değil beni götürdü,
Bu günü, yarını, dünü götürdü,
Bedenim içinden canı götürdü,
Şimdi neye yarar kalanım benim"

Şâir Rasim Köroğlu, biricik eşini gencecik yaşlarda kaybedince üç çocuğunun sorumluluğu da omuzlarına binmişti(r). Artık evin hem annesi, hem de babasıdır. Ev işleri ona çok yabancıdır. Fakat hayatın katı gerçekleri onu bir anne rolüne bürünmeye zorlar. İlk günlerde bunca iş ona ağır ve yabancı gelir. Köroğlu, güldüren ve düşündüren unsurların iç içe geçtiği "Aşçı" şiirinde bu ilk acemilik günlerini bakın nasıl anlatır:

"Neler neler geçti bu garip baştan,
Dul kalınca yüzüm gülmedi gitti,
Kesildim ekmekten, kesildim aştan,
Karnım tıka basa dolmadı gitti

Kap kacak aradım durdum mutfakta,
Menemen pişirdim çinko tabakta,
Yumurta yapıştı, biber ayakta,
Domates suyunu salmadı gitti

Vurunca tokmağı kırdım havanı,
Fırladı sarımsak deldi tavanı,
Cücüklettim iki çuval soğanı,
Evde sebze meyve kalmadı gitti

Aşure pişirmek aklıma esti,
İki kaşık yiyen bir hafta kustu,
Verdiğim komşular selâmı kesti,
Kimseler kapımı çalmadı gitti."

Tabiatta her ne varsa ölüm moduna girdiği, ağaçların yapraklarını döktüğü hüzünlü bir sonbahar günü ebediyete uğurladığımız Rasim Köroğlu, son dönem halk şiirimizin ustalarından biriydi. Sazı yoktu; ama sözündeki derinlik, sazın boşluğunu da fazlasıyla dolduruyordu. Zira o, müteşâir(kendini şâir zanneden, şâirlik taslayan) değil, güçlü şiirlere imza atan gerçek şâirdi. Merhum Rasim Köroğlu'nun halk şiirine olan sevgisi ve muhabbeti tarif edilemeyecek kadar çoktu. Bu alanda kalem oynatan geniş bir dost halesi vardı. Heceyi onun kadar kusursuz ve ahenkli kullanan şâir azdı(r). O, koşma nazım şeklinin "taşlama" türünde güçlü bir otoriteydi.

Taşlama deyip de geçmeyin. Bir mayın tarlasını ve ateş çemberini andırır hiciv. Edebiyatımızın en tehlikeli sahasıdır o. Ona yergi, hiciv, satir de denir. Kişilerin ve cemiyetin bozuk ve aksak yönlerini alaycı ve sert bir dille eleştirmektir taşlama. Herkes aşk ve övgü şiiri yazar. Zira insanları övmek, işin en kolay olanıdır. Fakat hiciv yazmak yürek ister. Çünkü insanları tenkit etmek, onları karşımıza almak her zaman riskli ve tehlikeli bir uğraş olmuştur. Zülfü yâre dokundun mu başına gelecekleri de düşünmen lâzım. Bu sahada kalem oynatanların sayısı, övgü ve aşk şiiri yazanlarla kıyaslanmayacak kadar azdır. Bunun tek sebebi hicvin riskli oluşu değildir. Bu sahanın boş olmasının bir sebebi de bu türün, diğer türlere göre, büyük bir ustalık ve hüner gerektirmesidir. Hiciv sahasında zirve olmuş şahsiyetlerin başında Divan şâiri Nef'i gelir. Nef'i'nin ölümü de bu sebepten olmuştur. Sihâm-ı Kazâ(Kaza Okları) adlı eserinde yazdıklarından dolayı zamanın paşalarından Bayram Paşa tarafından sarayın odunluğunda boğdurularak öldürülmüştür. Bir diğer hicivci de

"Eylemem ölsem de kizbi ihtiyar
Doğruyu söyler gezer bir şâirim
Bir güzel mazmun bulunca Eşrefa
Kendimi hicveylemezsem kâfirim"

diyecek kadar ileri giden Şâir Eşref'tir. Cumhuriyet döneminde bu sahada güçlü şâirlerin yetişmediğini üzülerek müşahede ediyoruz.

Gerçek bir hiciv ustasıydı Rasim Köroğlu. Tıpkı Şâir Eşref gibi bu alanda alabildiğine ileri giderek kendini bile defalarca hicvetmişti. "Sanmayın ki felek hoş tuttu beni,/Ne doldurdu ne de boş tuttu beni,/Düşmanın attığı değmeden geçti,/Hep kendi attığım taş tuttu beni" dizeleri bunun açık delilidir. Fakat günümüzün edebiyat çevresi, ne yazık ki, hiciv sahasında cevher hükmündeki bu değeri hakkıyla fark edemedi. O, kitabın ortasından söylerdi. Zaten iki şiir kitabından birisinin adı da "Kitabın Ortasından" dı. Günümüzün Nef'i'si, Neyzen Tevfik'i, Şâir Eşref'iydi o...

Merhum Rasim Köroğlu'nun hicvetmediği kesim yok gibidir. Onun o sipsivri hiciv oklarından, günümüz kadınları da kendini kurtaramaz.

Bir Hiciv Ustasının Ardından...

**"Hiç gelecek hâlim yoktu vallahi,
Sizleri burada gördüm de geldim
İzinsiz çıkamam, salmaz billahi,
Hanıma tekmili verdim de geldim"**

diyen şâir, evden çıkmadan evvel yaptıklarını şöyle sıralar:

**"Razı değil gönlüm boş oturmaya,
İlk yıldan başladım turşu kurmaya,
Alıştı ellerim yaprak sarmaya,
Yemeği ateşe sürdüm de geldim**

**Sür dedim boyayı, takın altını,
Dolaş görümceni, ara eltini,
Islatırsa diye velet altını,
Sıkıca kundağa sardım da geldim**

**Tutturdum içimden yanık türküyü,
Sildim tüm rafları, örttüm örtüyü,
Yıkadım gömleği, yaptım ütüyü,
Halıyı, kilimi serdim de geldim"**

Kendini kasıla kasıla kazak erkek olarak tanıtanlara da cevabı kendi şahsında şöyle yapıştırır:

**"Gel Rasim, derdini açma sen yad'a,
Başa gelmedik iş olmaz dünyada,
Kazak erkek oldum gece rüyada,
Düşümü hayıra yordum da geldim."**

Günümüz toplumlarında topyekûn bir bozulmayla karşı karşıyayız. Batılılaşma eğilimi inançlarımızı, gelenek ve göreneklerimizi aldı götürdü. Ahlâktan tutun da, çevreye kadar menfî bir değişim gözlerimize çarpıyor. Bu olumsuzlukları görenler de ne yazık ki narkozla uyutulmuş gibi hiçbir tepki vermiyor. Usta bir gözlemci ve sözünü sakınmayan bir hicivci olan Köroğlu, günümüzdeki her türlü bozulmanın resmini şiirlerinde dramatize etmiştir. Böylelikle halkı uyanık olmaya çağırmıştır. Fakat nafile; uyanmaya niyeti olmayana davul zurna bile ninni gelir. Kimsenin uyanmaya niyeti olmasa da o bir şâir sorumluluğu içerisinde hakikatleri dile getirmekten geri kalmaz. Olumsuzlukların adeta çetelesini tutar, kalemini şöyle konuşturur:

**"Bütün yollar çıkmaz sokak,
Rehber sustu, yol bozuldu.
Hanımlardan yedik dayak,
Erkek sustu, rol bozuldu**

**Yumurtada gizli bir can,
Canı veren ol Yaradan,
Civciv çıktı makinadan,
Tavuk sustu, fol bozuldu.**

**Meyve verdi kara çalı,
Üzüm döktü kavak dalı,
Aşı, hormon bulunalı,
Ağaç sustu, dal bozuldu**

**Türlü derdi çeker olduk,
Çeke çeke döker olduk,
Saçı bile eker olduk,
Berber sustu, kel bozuldu**

**Nerden aldık şu gitarı,
Dansa kalktı kocakarı,
Unuttuk halayı, barı,
Perde sustu, tel bozuldu**

**Sporlardan topa geçtik,
Müziklerden popa geçtik,
Sezaryenden tüpe geçtik,
Ana sustu, döl bozuldu"**

Türk toplumundaki gelin kaynana anlaşmazlığı meşhurdur. Gelin ağzıyla kuş tutsa kaynanaya bir türlü yaranamaz. Kaynana ne yaparsa yapsın gelini ondan memnun kalmaz. İkisi de adeta buluttan nem kapar. Bu iki insan, her nedense karakter olarak zıt yaratılıştadır. Bu can sıkıcı didişme edebiyatımızda şiirlere, manilere, hikâye ve romanlara konu olmuştur. Rasim Köroğlu böyle bir malzemeyi bulur da şiirlerinde işlemeden bırakır mı hiç? Bırakmamış elbette. O, "Bitti Bitecek" adlı şiirini, kendi evini merkez alarak yazmış, bu şiirde bütün gelin-kaynanaların duygularının tercümanı olmuştur:

**"Evde çıktı iki meydan savaşı,
Biri bitti, biri bitti bitecek
Gelinle kaynana tuttu güreşi,
Biri yattı, biri yattı yatacak**

**Havayı sarınca savaş kokusu,
Başladı hanımın kuru sıkısı.
Denizli horozu gibi ikisi,
Biri öttü, biri öttü ötecek**

**Kim demiş hanımın gözleri şaşı,
Üç yerden yarıldı anamın başı,
Gördünüz attığı son iki taşı,
Biri tuttu, biri tuttu tutacak."**

Şiir duyguların en yoğun hâli, özün özüdür. Meyve suyu değil, meyvenin ta kendisidir. Bazen sayfalar dolusu bir yazının ifade edemediğini, usta bir şâir, bir dörtlükte dile getirir. Köroğlu'nun "Araba, Futbol, Bizim Arkadaş" gibi şiirleri bu duygu yoğunluğuna birer örnektir. Hiciv sahasında az sayıdaki güçlü otoriteden biri olan merhum Abdurrahim Kara-

koç'un şu ifadeleri merhum Rasim Köroğlu'nu en iyi anlatan sözlerdir. "Rasim Köroğlu, heceyle şiir yazıyor ama daha çok hicve yönelmiş... Hani, saf ve halis Anadolu ağzıyla yazdığı hicivler de yabana atılacak türden değil. Aksine, usta bir şâir... Konuları ironik şekilde dramatize etmesi son derece güzel. İncelikler içinde günümüzü eleştiren Köroğlu, halkımıza kendilerini gösteriyor."

Merhum Karakoç'un da dediği gibi Rasim Köroğlu, aslında bizi bize anlattı. Onun ruhu, halka tutulan bir aynaydı. Aynadan yansıyanlar halkın öz yaşantısıydı. Anlattıklarında mutlaka abartmalar olmuştur. Zaten şiir her şeyi olduğu gibi gösterseydi bugünkü kadar sevilerek okunan bir tür olmazdı. Fakat o, ateş yanmayan yerden duman tüttüren bir şâir değildi. İyi bir gözlemciydi.

Günümüzde ölçülü ve kafiyeli şiire (halk şiirine) merak salanların Yunus Emre, Karacaoğlan, Pir Sultan Abdal, Dadaloğlu, Erzurumlu Emrah, Âşık Veysel, Necip Fazıl Kısakürek, Faruk Nafiz Çamlıbel, Şeref Taşlıova, Süleyman Çobanoğlu ve Rasim Köroğlu gibi, şiirde güçlü bir şiirsel altyapıya sahip şâirlerin şiirlerini okuması, onlara öykünerek belli bir süre sonra da kendi seslerini bulması gerekir. Aslında bu iş, usta-çırak ilişkisine dayanıyordu. Ama artık o gelenek işlemez oldu.

Ülke genelinde düzenlenen birçok şiir yarışmasında ödüller kazanan Rasim Köroğlu›nun hicivleri ön planda olsa da o, duygusal ağırlıklı ve sosyal temalı şiirler de yazmıştır. "Atatürk, Bayrak, Öğretmen, Saçların, Çocuklarımız, Türk'ün Askeri" bunlardan sadece birkaçıdır.

"Çok uğraştım yazamadım,
Ne zor imiş şiir yazmak
Üç heceyi dizemedim,
Ne zor imiş şiir yazmak"

diyen Köroğlu, mütevazı bir şâirdi. Usta şâir Köroğlu›nun ölümüyle halk edebiyatımız güçlü bir sesini kaybetmiştir. Onun hiciv sahasındaki boşluğu öyle kolay doldurulamayacaktır; yokluğu hep hissedilecektir. Sözlerimi Feyzi Halıcı'nın dizeleriyle sonlandırmak istiyorum:

"Nasreddin Hoca misali şiirleri nükte dolu,
Çıtayı gökyüzüne dek uzattı Rasim Köroğlu"

Dünyada hoş bir seda bırakan merhuma Allah'tan rahmet, dostlarına başsağlığı diliyorum. Ruhu şâd olsun.

M. Nihat MALKOÇ

ÖZÜNE DAŞ ATAN İNSAN RASİM KÖROĞLU

Bir neçe ilin sohbetidir. Türkiye'de - Eskişeher deyilen bir bölgede (bu yer hem de Y. İmre'nin adıyla meşhurdur) Y. İmre konfransına iştirak edirdim. Enenevi olaraq konfranstan sonra şer şöleni keçilirdi.

Onuda deyek ki, Eskişeher'in çox meşhur şairleri var. Bunlar Eskişeher'de gözel bier dernek gurublar, derneye Türkiye'de ve Eskişeher'de hamının yaxından tanıdığı, hörmet etdiyi şair İ.Sağır başcılıq edir. Yene de şer şöleni idi, şairler birbirini evaz edirdi, yerden ise ara-sıra sesler duyulurdu: Rasim Koroglu.
Düşündüm, kimdir bu Rasim Koroglu? Tamaşacıları intizarda qoyaraq sözü lap sonda Rasim beye verdiler.

Zal uğuldadı, her terefden "Rasim bey" sözlerini eşittim. Marağım daha da güclendi. Rasim bey mikrofonu eline aldı, sakit görkemiyle şerini oxumağa başladı. Birinci şerden sonra yerden sifarişler geldi:
"Televiziya", "futbol", "Aristokratlar süfresi", Deli kimi sevirem" ve s. Zaldan qulağıma gelen seslerden anladım ki, sehere kimi Rasim bey şer oxusa, bunlar evlerine geden deyil ve üreyimde:
- Ehsen bele şaire.... Şeri bele yazarlar - dedim.
Rasimin şerleri xalq arasından, gündelik qayğılardan qidalanaraq yazılmışdır. İnsanları incitmeyen tenqiddir, amma içinde ciddi belalar var bu incidmeyen tenqidin, çox düşündürür. Bizim Sabir, Celil kimi... insan gülür, ona ele gelir ki, başqasına gülür, eslinde ise...

Beli, Rasim bey Sabir kimi milleti deyil, özünü düşünenleri tenqid edir, güldürür, düşündürür. Rasim beyin maraqlı bir şeri var. "Yazın meni deli deya". Beli, ölkesinin, xalqının bu qeder problemini gören Rasim bey deyir: Ağıllı olub dünyanın derdini çekmekdense deli ol, qoy senin derdini çeksinler.... -Biz size etiraz edirik, Rasimbey - siz bu xalqa çox lazımsınız....Sabir, Aziz Nesin, Mirze Celil kimi....
Rasim Korogluya yaradıcılıq uğurları dileyir ve deyirik: Qeleminiz her zaman keserli olsun.

Doc.Tamilla Abbasxanlı (Aliyeva)
Bakü / Azerbeycan

Seni Unutmayacağız...

Lütfi Kılıç'tan Rasim Köroğlu'na

Aşıklık geleneğini bilen,yaşayan halk ozanlarının geneline yakınını tanıyan, doğaçlama söyleyen, atışma dalında oldukça başarılı olan şairimiz; milletin sinesinden çıkmış, derin sezgisi, keskin gözlemi olan yapmacıktan uzak geçimsizlikten rahatsız mert vefalı ve özge bir dost olan Rasim Köroğlu bu topraklarda doğan, namları asırlar ötesinden günümüze gelen Yunus'umuzla Hoca Nasreddin'imizin özelliklerini özünde taşımaktadır. İkisinin özellikleri ile birlenen Rasim'in varlığının o iki büyüğümüzün ruhlarını şad edeceğine inanıyorum.

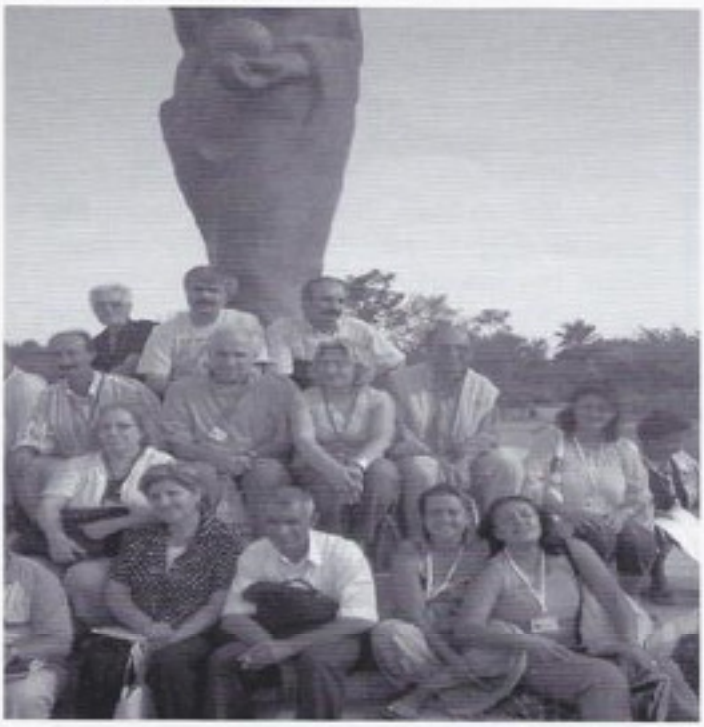

İsa Kayacan'dan Rasim Köroğlu'na

Eskişehir'den Rasim Köroğlu Hoca, taşlama konusunda ustamı usta. Her mısraı, her kelimesi ağırlıklı taşlarla karşımıza çıkıyor. Toplumun genel fotoğrafını çekip, küçük kareler halinde incelemeye tabi tutan bu inceleme sırasında hiç mi hiç hatır-gönül dinlemeden, gerçekleri nasıl görüyorsa yazıp, söyleyen Rasim Köroğlu'nun taşlamaları toplantılarımızın sabırsızlıkla, hasretle beklenilen şiirleridir.

Çünkü Rasim Köroğlu, şiirleştirdiği, taşlamalarıyla seslendiği her şiirinden önce, bir kamera hassaslığıyla tespitlerde bulunuyor, değerlendirmelerinden sonra okurlarının karşısına çıkıyor. Başarının sırrı da galiba burada saklı efendim.

İbrahim Sağır'dan Rasim Köroğlu'na

Şiire tatlı bir ahenk getirip,
Neşeli mısralar dizer Köroğlu.
İki meydan savaşını bitirip,
Kabara kabara gezer Köroğlu.

Kılıç kullanamaz, ok savuramaz,
Bolu dağlarına mesken kuramaz,
Taşı kırar ama gönül kıramaz,
Kenarda, köşede tozar Köroğlu.

Buyurdukça işi hane sahibi,
Tutar tencerede sarmanın dibi,
Kendini çok usta bir ressam gibi,
Resmeder, söz ile çizer Köroğlu.

Nenesinin takar bandı saçına,
Götürür, getirir kupa maçına,
Yengeden tekmeyi yer de kıçına,
Korkudan methiye düzer Köroğlu.

Köyün delisini alır destine,
Beynini sattırır bir saf dostuna,
Ciğer verir, böbrek alır üstüne,
Kurar bir acayip pazar Köroğlu.

Şu televizyona çıkamadı ya,
Nerdeyse gidecek billah kadıya,
Verir isteseler rüşvet, hediye,
Ekranla kafayı bozar Köroğlu.

Sağır'ım rast gele attım taşımı,
Bilmem ki derde mi soktum başımı,
Nazara alır da belki yaşımı,
Bir destan da bize yazar Köroğlu.

İbrahim Sağır

Dost Deyince Gönül Telimizi Titreten, Solmayacak Güzel İnsan Çiçeği Rasim Köroğlu'nun Ardından...

O' nu ilk kez "antoloji.com" adlı internet sitesinde Mustafa Ceylan hocaya ait "Antalya Güllük" grubundaki paylaşımlarıyla tanıdım. Türk Halk Edebiyatı'na olan sevgim nedeniyle paylaştığı şiirler ve atışmalar ilgimi çekti. Bu paylaşımların üzerimde bıraktığı etkiyle sitedeki kişisel sayfasına yönelip okumaya başladım yazdığı şiirleri. İçlerinde çokça etkilendiklerimin dışında bir şiiri vardı ki, beni can evinden vurdu. Duygu yüklü mısraları hakikaten de yürek yakıcıydı. Rahmetli eşine yazdığı şiirden özellikle etkilenmiş, gözyaşlarına boğulmuştum. Bu ruh haleti içerisinde bir iki şiirine yorum yazarak beklentisiz ve sessizce, ayrıldım sayfasından. Tanıma derecem bu kadarla sınırlıydı. Bu yorumların üstat tarafından ciddiye alınacağını ve bana bir şekilde döneceğini elbette ki bilemezdim.

Bir yıl kadar sonra, yani 2004' de, yine Ceylan hocanın kurduğu "Radyo Güllük " adlı internet radyosunda kesişti yollarımız. Radyonun dinleyici istek panosu üzerinden (Ceylan hoca, Harun Yiğit, Sabit İnce, Ozan İrşadi, rahmetli Ramazan Kurt, Âşık Kazanoğlu gibi dostlarla) irticalen yapılan atışmalar dikkatimi çekti. Üzerimde son derece saygın, dost canlısı, seviyeli ve doğal bir insan intibası yarattı. Tabii, ben bu atışmalara onlar gibi katılamıyordum ancak, radyoda yayın yapan arkadaşlarımıza ve dinleyici dostlarımıza hitaben yazdığım kısa ama özlü söylemlerle eşlik ediyordum bu saygı ve sevgiyle nakışlı dostluk paylaşımlarına.

Bir gün üstat, Ceylan hocaya şunları deyivermiş: "Mustafa, bu Refika Hanım kimdir, edebiyat öğretmeni mi kendisi? Yazdıkları ve üslubu ne kadar anlamlı, derin ve saygılı..." Ceylan hoca da söylediklerini teyit etmiş, edebiyat öğretmeni olmadığımı da ekleyerek. Ceylan hoca bir gün bu diyalogları bana aktarıverdi. Onur duydum tabii. Çünkü Rasim Hoca kolay kolay ve herkese iltifat etmez, gereksiz sözlerle karşısındaki üzerinde umut ya da umutsuzluk yaratmak istemez. Hele ki bir bayanla konuşurken araya laubalilikten uzak, son derece ölçülü bir mesafe koyar, olumsuzluk teşkil edecek söz ya da davranışa fırsat vermezdi.

Bunun üzerinden belli bir süre geçti. Bir gün yine böyle bir radyo yayını sırasında dinleyici istek panosundan varlığımı anlayıp Messenger' e davet etti. Şiirlerine yaptığım yorumlar için teşekkürlerini dile getirdi. Ben de kendilerine teşekkür edilecek bir durum olmadığını, şiirin etkisiyle böyle bir yorumu yazmaktan kendimi alıkoyamadığımı ifade ettim. Messenger' deki bu diyalog farkında olmaksızın uzadı, şiir ve edebiyata geldi. Oradan (Erzurumlu olmam nedeniyle) âşıklara ve ozanlara, oradan da merhum Âşık Sefil Selimi ve Reyhanî' ye kadar geldi. Ardından, yaptığı radyo ve televizyon çalışmalarıyla birlikte verdiği konser gibi aktif etkinliklerden söz etti. Her ikimiz de doğal, içten, dürüst, insancıldık ve edebi derinlikle dolu koyu bir sohbete girmiştik. Hesapsız kitapsız bir dost söyleşisiydi bu sürükleyici sohbet. Karşılıklı olarak saf ve temiz duygularla yapılan bu dostça sohbet beraberinde hayata dair karşılıklı soruları da getirdi tabii. Birbirimize içtenlikle ve dürüstçe soru sorup yanıtlıyorduk. Sohbetin bir yerinde sözü rahmetli eşine getirdi. O an öyle bir âh çekti ki...

Eşine olan sevdası, saygısı, sadakati sözle anlatılır gibi değildi. Ve o'nu çok erken kaybedişi karşısında duyduğu acıyı dillendirdi hüzünlü bir ses tonu ve yüzündeki derin keder çizgileriyle. Eşinin bu amansız hastalıkta çok acı çektiğini, onunla birlikte kendisin de aynı acıları ruhunda bire bir yaşadığını, eşini acı çekerken görmeye dayanamadığını, gizli gizli ağladığını ve sonuna kadar onu yaşatmak için çırpındığını söyleyerek bir süre sustu yere indirdiği bakışlarıyla. Eşini kaybettiğini kabullenmekte çok zorlandığını, onunla beraber büyüdüğünü, beraber hayatın yokluklarına karşı direndiğini, mesleğinin engebeli yokuşlarında onunla birlikte dişini sıktığını, olumsuzluklara birlikte direnip kenetlendiklerini söyleyerek içimi kanattı, saygımı bir kez daha hak ettiğine inandırdı. Ve çocukları...

Solmayacak İnsan Çiçeğine...

En çok da kendisine muhteşem evlatlar verdiği ve onları en güzel şekilde yetiştirdiği için minnet duyuyordu eşine. Çocuklarıyla öyle gurur duyuyordu ki...

Bu arada üstadın anlayışına sığınarak:" Neden çocuklarınızın yanında kalmak yerine yalnız yaşamayı tercih ettiniz hocam? Bu acıyla dört duvar arasında yaşamak daha da kötü değil mi?"

Üstat bu sorum karşısında şunları söyledi: " Elbette çocuklarım çok ısrar ediyor, damadım ve gelinim dünya iyisi insanlar, çocuklarımdan bir farkları yok. Fakat ben kimseye yük olmak istemiyorum. Onlar çalışıyor, gençler, hayatlarını yaşasınlar istiyorum, ben neden ayak bağı olayım ki? Bu nedenle onları üzmeden geçiştiriyorum. Zaten sıkça ziyaret ediyor, bir takım ihtiyaçlarımı gideriyorlar ama ben hiçbir şekilde-çocuklarım da olsa- evimden ayrı, kimsenin yanında kalamam. Evimde rahmetlinin hatıralarıyla daha mutluyum" derdi dostane duygularla.

- Ben de: " İyi de üstat, kendinizi dört duvar arasına kapatmışsınız, dış dünyayla adeta irtibatınızı kesmişsiniz. Bu durum iyi değil ki!"

- Üstat da: "Evet ama içimden gelmiyor dışarıya çıkmak, hayata karışmak hatta şiir yazıp etkinliklere katılmak..."

İnanılmaz derecede acı çekiyordu. Fakat yine de sahne aldığı çalışmalardan bahsedince inanılmaz bir duygu seliyle mest oluyor, yaptığı işten ne kadar mutlu olduğunu hissettiriyordu karşısındakine. Anladım ki üstadı bu melankolik durumdan ancak severek, inanarak ve bilgeliğiyle derinleştirdiği edebi çalışmalarıyla dostları ayağa kaldırabilir, bu dört duvardan kurtarabilirdi. Yaşama sevincini ancak bu çalışmalarla yeniden kazanabilirdi.

Benim türküleri özellikle de âşıklama türkü ve deyişleri sevdiğimi duyunca bir çocuk gibi sevindi, ışıldadı gözleri. Kendisi de aynı şekilde halk türkülerini âşıklardan-ozanlardan dinlemeyi sevdiğini, bu anlamda hemen her türkünün-deyişin zengin arşivine sahip olduğunu, istediğim takdirde bana arşivinden aktarabileceğini söylemeyi de ihmal etmedi.

Bu güzel sohbetler hesapsız kitapsız bir dostluk duygusuyla birkaç kez yinelendi kendiliğinden. Bu dostane söyleşilerin başını çeken bir başka nokta daha vardı ki; üstat bu noktaya değindiğinde yüzünde inanılmaz bir sevinç ve mutluluk görüyordum. Evet, üstadı mutlu eden, ismini derin bir sevgi ve saygıyla anmadan geçemediği ve derin bir sevgiyle andığı isimlerin başında gelendi Ceylan hoca. O' nu çok düşündüğünü, sağlığıyla ilgili endişeleri olduğunu; bu nedenle bir takım tavsiye ve önerilerde bulunduğunu fakat sözünü dinletemediğini söyleyerek, dostlarına verdiği kıymetle gözümde daha bir kıymetlendi Rasim Hoca. Ancak bir kardeşin, bir babanın sergileyebileceği bir duygusallık ve koruyup kollama güdüsü vardı arkadaş-dost bildiklerine karşı. Öyle ki, bu sohbet sırasında; "Ben Mustafa' ya sürekli söylüyorum, çok da kızıyorum. Yav bırak şu radyo madyo işini Mustafa! Milletin kaprisiyle, sorunuyla haşır neşir olmak seni sağlığından ediyor. Sen şiirlerini, yazılarını yaz, ne yapacaksın radyoyu?" sözleriyle, arkadaşının karşılaşabileceği sağlık sorunları karşısında kendisinin kayıtsız kalamayacağını, bu durumdan duyduğu endişe ve rahatsızlığı son derece samimi ve kederli bir ses tonuyla dile getirmekten çekinmiyordu. Bir de, dostlarının ona "evlen artık, evlen..." diye ısrar etmelerine kızıyordu. Zira merhum eşinin acısı hep taze kalarak içinde, kanatıyordu yüreğini. O derece bağlıydı eşine duygusal olarak.

Saygı ve sevgi ölçeğinde yapılan bu yapıcı ve paylaşımcı dostane sohbetler zaman zaman ara verilse de devam etmekteydi. Bir gün bir arkadaşım (2007 yılı ağustos sonu-eylül başıydı.) Denizli/Bekilli' de üzüm festivali olduğunu, oraya beraber gitmek istediğini söyledi. Ben olumsuz yanıt vermeme rağmen arkadaşım direndi bu davetinde. Ayrıca, yarışmaya dâhil edilmek üzere, festivalin özüyle ilgili (şarap ve/veya üzüm üzerine) bir de şiir yazmamı istedi. Zaman daralmıştı ve benden istenen şiiri yazamayacağımı düşünüyordum. Böyle bir günün akşamı yine radyo yayını sırasında üstat Messenger' de gördü beni ve söz türkülerden, deyişlerden, ozanlardan açıldı yine. Konu öyle bir yere geldi ki, tam da sırasıydı festivalden ve benden istenen o şiirden söz etmenin. Dedim ki: "Üstat, ben Denizli ve Bekilli' yi bilmem, hiç gitmedim. Hele şarap üzerine bir şiir yazmadım

da yazamam da. Bu nedenle gitmeyeceğim oraya."

- Rasim Hoca:" Hayır, gitmelisiniz! O şiiri de yazabilirsiniz, ben inanıyorum kabiliyetinize. Sizde naif ve güçlü bir şairlik, ozanlık kumaşı var, bütün mesele bunu işlemekte. Hadi bakalım, şimdi başlayabilirsiniz yazmaya."

- Ben:" Sahi mi hocam, yazabilir miyim dersiniz? Ama hiç yapmadığım bir şey!"

- Üstat:" Ben inanmasam söylemem, sizi boşuna umutlandırmam Refika Hanım. Ben, şiir yazamayacak birine kibarca derim ki " sen git asıl mesleğini yap, boş ver şiiri miri! Yani demem o ki, çekinmem söylerim açıkça. Hadi, hemen şimdi başlayın ve ben denetleyeceğim yazdıklarınızı, eleştireceğim dürüstçe. Bunu sizi tanıdığım, inandığım ve saygı duyduğum için yapıyorum." Dedi.

E, tabii, ben hemen yazmaya koyuldum. Yazdıklarımı karşı tarafa açıklıyordum, üstat da beni açıkça sorgulayarak, hangi sözcüğü nerede neden nasıl konuşlandıracağım konusunda uyarıyor, zaman zaman da alkışlıyordu. Ne yalan söyleyeyim, ilk kez heyecanlandım, gurur duydum böyle bir çalışmadan. Çünkü hiç kimseyle böyle bir çalışmam´olmamıştı. Rasim hoca inanılmaz derecede motive ediyor, özgüven aşılıyordu inandığı kişiye. Onu, yapabileceğine inandırıyordu. Neyse...

Şiiri yazıp üstadın eleştirisine sundum. Olumlu onay alıp tamam dediğinde ise, tan yerinin ağardığını fark ederek özür diledim kendisinden. Öyle ya, bu kadar saat tutmuştum ekran karşısında, yormuştum hocayı. Büyük nezaketsizlik etmiştim. Özür dilenecek bir durumun olmadığını, kendisinin büyük bir keyifle çalıştığını, bu durumdan asla rahatsızlık duymadığını, vaktin nasıl geçtiğini dahi anlamadığını ve aslında bu çalışma ile benim kendisine iyilik ettiğimi, bir nebzecik de olsa o melankolik havadan sıyrıldığını ifade etti. Teşekkür ederek sohbete son verdik.

Bana saygı duydu, inandı, güvendi, içini döktü ve telefonunu verdi. Hiçbir zaman kendisini rahatsız etmeyi düşünmedim. İlk ve son kez yine bir öğretmenler gününde aradım sadece. Daha sonra benim ev taşıma ve buna bağlı koşuşturmalarım oldu, internetle uzun bir süre ilgilenemedim. Bir ara üstat kayıplara karışmıştı. Ne Ceylan hoca ne de bizler haber alamadık. Daha sonra Fransa' ya gittiğini duyduk. Zaten 2008' de de "Radyo Güllük" de yayın süreci sekteye uğradı ve kapanış kaçınılmaz oldu. Bu süreçte ben de kendi derdime düşerek, hayatın yokuşlarında yürümeye çalıştım. Bu nedenle ister istemez görüşmelerimizde bir kopukluk yaşandı.

Aradan geçen zaman diliminde Rasim hocanın yeniden izdivaç yaptığını duyarak çocuklar gibi sevindik. Çünkü ancak bu şekilde yeniden hız verebilirdi edebi çalışmalarına, bu şekilde tutunabilirdi hayata sağlıkla ve aynı zamanda bizler de o'nun o çok değerli edebi bilgisinden, şiirlerinden, bilge paylaşımlarından mahrum kalmayacaktık.

Rasim Köroğlu, sözle ifade edilemeyecek kadar bilgili, hoşsohbet, saygılı, tertipli ve duruşuyla beyefendi biriydi. O' nu yüz yüze ilk kez bu yıl yani 15 Mayıs 2014' de Antalya Karatay Medresesi'ndeki Soma Katliamına İthafen Müzik ve Şiir Etkinliği'nde gördüm Sabit İnce üstatla birlikte. Rahmetli annem henüz yaşıyordu ve rahatsızdı. Bir yere kıpırdayacak halim yoktu. Ama Ceylan hoca, çok değer verdiğim iki dostun, iki üstadın etkinliğe geleceğini, bu nedenle mutlaka katılmamı söyleyince kayıtsız kalamadım. İçimden bir ses itti beni, git diyerek itti...

Refika İçimde beni iten bu dürtü garip bir duyguydu, izah edemediğim bir rengi, örtülü bir gizi vardı sanki. Gerçekte gidecek durumda da değildim. Neyse ki gecikmeli de olsa gittim. Zaten nerdeyse program yarılanmıştı. Karşı tarafta Rasim Köroğlu ile Sabit İnce dostun oturduğunu görerek yanlarına gittim, tokalaştım" hoş geldiniz" diyerek sarıldım her ikisine de. Bu güzel insanları görmekten sevinip mutlu olmuş, bu sevinç ve mutluluğu dile getirmekten de asla çekinmemiştim. Aynı içtenliği, aynı saygı ve dostluk erincini onlarda da görmek daha da değerli kılmıştı bu dostluğu.

Solmayacak İnsan Çiçeğine...

Soma' ya Destek etkinliği'nde kürsüye çıkıp konuşan üstat, gayet sağlıklı, neşeli, dağarcığındaki derin bilgi, üslubuyla dinleyenler üzerindeki etkisi ve o tarifi zor sevgi köprüsü... Coşkulu anlatım ve hitabetiyle zamanın nasıl aktığını fark ettirmiyor, inanılmaz bir keyif ve ilgiyle kendisine odaklıyordu dinleyenleri. Yüzünde hiç bitmeyen o güleç, o temiz ve aydınlık ifade ile insan saygı duymazlık edemiyordu. Anlatılarıyla asla laubaliliğe, sıradanlığa geçit vermezdi. Bilgisi, görgüsü, beyefendiliği, insan ruhuna hitabı ve insan sevgisiyle dinleyenler üzerinde öyle bir çekim gücü yaratıyordu ki...

Etkinlikte bulunan davetlileri gözlemliyordum. Herkes huşu içinde dinliyor, yüzlerindeki coşku ve sevgi ifadesiyle de ilgilerini bariz bir şekilde belli ediyorlardı. İşte böyle bir mest halini görürüm de, düşüncelerimi paylaşmaz mıyım yanımdakilerle? Nitekim paylaştım da...

Ne gariptir ki; bu etkinliğin ardından ne sevgili anacığımın dokuz gün sonra hakk' a kavuşacağı, ne de Rasim Köroğlu üstadın, son derece enerji dolu sağlıklı görünümüyle bizleri bırakıp gideceği akala gelirdi! Demek ki gideceğim, göreceğim varmış kaderde!

Ben, o' nu doğal, samimi, saygılı, bilge ve beyefendi kişiliğiyle yüreğimin dostluk köşesine konuk etmiştim bir kardeşi olarak. Tıpkı adını andığım diğer dostlarım gibi. O' na çok inandık, güvendik, saygı duyduk ve sevdik bir kardeşi, bir ağabeyi, babamızı, amcamızı sever gibi, masumane ve çıkarsızca.

Rasim Köroğlu adı, ölümle yan yana getirebileceğim bir ad değildi. Bu gerçeği bilen ortak bir dost olarak Ceylan hoca, titreyen sesiyle çekinerek ve alıştırarak söyleyiverdi o kara haberi telefonda bana. Duyduğum anda boğazımda düğümlendi o acımtırak duygu seli ve koyuverdim kendimi, hıçkırıklara boğuldum inanmak istemeyerek.

Hiç mi hiç yakıştıramadım, düşünemedim, aklımın ucundan bile geçiremedim ölümü. Bu nedenle konuşacak gücü bulamadım hıçkırıklardan, hançerem düğüm düğüm... Özür dileyerek kapattım telefonu Ceylan hocanın yüzüne. Olgun insandı ve tanırdı beni, anladı ne kadar üzüldüğümü.

Günümüzde çokça özlediğimiz, özüyle, karakteri, engin bilgisi, coşkusu, insan sevgisi ve saygın duruşuyla yeri doldurulamayacak ender bir kişilikti. O' nu ölümle yan yana düşünmekte hâlâ zorlanıyorum. Belki bu kadar yakın bir tarihte Antalya'daki etkinlikte enerjik ve son derece sağlıklı performansıyla görmeseydim düşünür müydüm ölümle dansını, bilemiyorum!

Nezaketi, ince fikri, dürüstlüğü, doğruluğu, bilgeliği ve farkındalığıyla gönülleri fetheden üstat için bazen : " Keşke bu kadar duyarlı, bu kadar dürüst, paylaşımcı, bu kadar zeki ve yaratıcı olmasaydı... Ve bu kadar erken yitirmeseydi muhterem eşini de; sağlığı da bu kadar derinden ve sinsice etkilenmeseydi, herkes kadar -hatta bazılarından daha çok yaşama hakkının olduğu şu dünyada- yaşasaydı." Diyesim geliyor...

Hayatının en olgun, en yaşanacak döneminde çok sevdiği eşinin amansız hastalığıyla örselenir seven yüreği ve ölüm koparır yanı başındaki o sevgili varlığını, alır ondan...

Artık mümkün mü yüreğinin tamiri? Gülen o aydınlık yüzünde gizlediği derin keder izleriyle sevdiklerinin, dostlarının yaşam enerjisi oldu... Kim ne bilir içinde hiç durmaksızın kanayan o yaranın acıttığı yüreği? O yürek ki; gülen ayva dostlarına, ağlayan nar kendine...

Solmayacak İnsan Çiçeğine...

Sonsuz yolculuğuyla bizleri kedere gark ederek içimizi acıtan bir güzel dostun, bir güzel insan çiçeğinin, bilge bir üstadın, edebiyat ve Türkiye sevgiyle dolu bir kültür elçisinin aramızdan ayrılışından duyduğum yeisi sözle ifade edebilmenin imkânı yok! Bizler çok değerli bir dostumuzu, edebiyatımız bilge bir kalem erbabını, ülkemiz ise çok kıymetli bir evlâdını yitirdi! Başımız sağ olsun... Saygıdeğer üstadın hakka' a yürüyüşünün ardından tamı tamına bir ay geçti, dile kolay! Ve bugün 24 Kasım, Öğretmenler Günü!

İnsan, güven, derin bir saygı ve dostluk bağıyla bağlı olduğu dostunun ardından duyduğu derin acıya rağmen, o'nun paylaştığı dostlar ve ardında bıraktığı erdem izleriyle bir taç oluşturur başında, onurla taşıyacağı. En azından bu gururla teselli bulur. Büyük bir sevgi halesiyle selamlaşır, şiirler okur karanlığın ötesindeki aydınlık sese sesini kavuşturarak... Bu nedenle günün önemine binaen, kalemimden damlayan bir iki tümceyi ithaf etmek istiyorum saygıdeğer dost' a, merhum üstadımıza: "Bana bir harf öğretenin kölesi olurum" demiş Hz. Ali.

Bugün 24 Kasım...
Bugün bir harfin onlarca harfe gebe kaldığı gün...
Bugün madde ile mânâ arasındaki o naif çizginin farkındalık günü...
Bugün bir mumun dibinden güneşe erişilen süreç...
Bugün "24 Kasım Öğretmenler Günü"...
İrfan kapısını aralayan anahtar, öğretmen...
Bugün cılız bir mum ışığından güneşe yürünülen gün...
Bugün irfan kapısına ilk adımın atıldığı gün...
Bugün akıl ve gönül gerçekliğinde umudun yeşerdiği,
Gökkuşağının renklerin kardeşliğinde gülümsediği gün...
Bugün en küçük yerleşimden en büyük kente, en yoksulundan en varsılına...

Hayatın akışında savrulmamak, boğulmamak, daima yeşermek ve yeşertmek adına hayatın şifrelerini irdeleme, algılama, anlama ve çözebilme istek ve iradesinin usumuza ve ruhumuza ilk resmedildiği gün. Bugün varlığımızın, insanlığımızın ve kâinatın derinliğine kulaç açarak farkına varmanın, "Can içindeki CAN' ı' ", "Bendeki BEN' i " bulup çıkarmanın, ÖZ' e ulaşmanın başlangıç günü... Evet... Bilgisi ve erdemiyle insanı yeniden yoğurup biçimlendiren, nakış nakış işleyerek hayata hazırlayan vefakâr öğretmenim, eğitim camiasının yürekli güzel insanı; Bugün sizin gününüz...

Sadece bugüne sığdırılabilinir mi size atfedilen bütün o güzellikler, o tanımlar? Biliyoruz ki bugün farkındalık yaratma adına kutlanılan sembolik bir gün! Elbette sizin değerinizi, hayatımızdaki yerinizi bir günde anlatmanın, bir güne sığdırmanın mümkünatı yoktur. Ancak, "çam sakızı çoban armağanı" misali, sizi bir güne sığdırabilme çabamızı anladığınızı da biliyorum! Artık ne kadar başarabiliyorsak... Bunun yanıtını verebilecek durumda da değilim! Ben kendi adıma, iyi niyetli duygu ve düşüncelerimin samimiyetine inanılmasını istiyorum sadece.

Bu özel gününüzü bütün içtenliğimle, bütün erdem duygularımla kutlarken; kalem tutan ellerinizden, sevgi damıtan yüreğinizden öpüyor, aziz hatıranız önünde saygıyla eğilerek rahmet diliyorum Allah' tan...

Refika Doğan-24 Kasım 2014 ANTALYA

Şiirlerinden Örnekler...

FUTBOL

Her kime sorarsam hali, hatırı,
Sohbeti futboldan açıp gidiyor.
Konuşmuyom diye toptan ötürü,
Usulca yanımda kaçıp gidiyor.

Dedem de kapıldı topun şerrine,
Bizim kaptan diyor, hafız birine,
Giydi kramponu mesin yerine,
Namazda secdeye uçup gidiyor.

Fenerli çıkınca dünürcü başı,
Suya düştü bizim dünürlük işi,
Tutuyormuş meğer kız Beşiktaş'ı,
Kocayı kulüpten seçip gidiyor.

Günlerce önceden alındı bilet,
Deplasman maçına gidecek velet,
Karneyi sorarsan tam bir rezalet,
Sınıfını zar zor geçip gidiyor.

Cimbomlu bant takıp beyaz saçına,
Götürdük ninemi kupa maçına,
Futbolun sevdası düştü içine,
Her hafta stada kaçıp gidiyor.

Gel de, serserinin kızma haline,
Bilemiş satırı sokmuş beline,
Su dökemez değme kasap eline,
Irakip takımı biçip gidiyor.

Doğunca nur topu gibi bir uşak,
Koydular adını Benjamin Toşak,
Futbolcu vesselam şu bizim kuşak,
Şampiyonluk andı içip gidiyor.

Maçtan sonra çıkmam, ben, balkonuma,
Kaçırdım korkudan geçen donuma,
Kastı var galiba tatlı canıma,
Etrafa kurşunu saçıp gidiyor.

Hele bakın dostlar şunun tipine,
Göbek dönmüş, büyük aygaz tüpüne,
Değmeden ayağı futbol topuna,
Rasim, bu dünyadan göçüp gidiyor.

Rasim KÖROĞLU

SOSYETE SOFRASI

Kurulmuş masalar sosyete işi,
Her gelen oturdu bin bir poz ile
Olsaydı ortada anamın aşı,
Doyardı şu karnım belki haz ile.

Bir sohbet başladı şubattan, marttan,
Konçerto dinledik Bach'dan, Mozart'tan,
Hiç haberim yoktu böyle bir şarttan,
Yenirmiş yemekler meğer caz ile.

Bıçaklar sağ ele, çatallar sola,
İcat edenlerin gözü kör ola,
Her lokmadan sonra bir saat mola,
Kimsenin işi yok burda hız ile.

Çatalın ucuyla aldı tabaktan,
Silmedi boyayı pembe dudaktan,
Değmeden geçirdi dilden, damaktan,
Hap yutuyor sanki hanım doz ile.

Boğazım yandı da dilim küçüldü,
Sinirler gerildi, damar açıldı,
Gözlerimden sanki ateş saçıldı,
Yutunca viskiyi birden buz ile.

Keser iken kucak kucak odunu,
Kesemedim burda tavuk budunu,
Dalga geçti erkek ile kadını,
Dürtüp birbirine şöyle diz ile.

Herkes güzelleri aldı bitirdi,
Kimisi kaldırdı dansa götürdü,
Benim şansım yine kötü getirdi,
Oturdum altmışlık taze kız ile

Rasim der ki, beni kimler getirdi,
Ben yemedim, yemek beni bitirdi,
Bütün kazancımı aldı götürdü,
Ödenmezmiş hesap burda az ile.

Rasim KÖROĞLU

ARABA

Biz de bir araba almadan önce,
Özenir herkese bakar giderdik.
Kim derdi ki hemen alıverince,
Garip başımızı yakar giderdik.

Çocuklar itirir, hanım çekerdi,
Konu komşu çıkar, seyre bakardı,
Benzini bitince yağı yakardı,
Dumanı havaya diker giderdik.

Arada sırada basarsa marşı,
Sesinden ayağa kalkardı çarşı,
Kurulup içine ellere karşı,
Kasıla kasıla çeker giderdik.

Arıza yapınca verirdik tehir,
Uçmadık ne dere kaldı ne nehir,
Zindana dönerdi koskoca şehir,
Vurunca direği yıkar giderdik.

Yollara düşerdik sabah ezanı,
Pikniğe varırdık yatsı zamanı,
Lastiklerin yoktu dini,imanı,
Günde üç beş kere söker giderdik.

Rampayı inerken benzerdi kuşa,
Dolardık içine eğlene, coşa,
Hanımı çekmezdi vursak yokuşa,
Gahi evli gahi bekar giderdik.

Vurdukça, çarptıkça boyardık onu,
Üzerinde vardı her rengin tonu,
Dönmezdi arada direksiyonu,
Yoldan şarampole çıkar giderdik.

Delik deşik idi altının sacı,
Yerlere değerdi ayağın ucu,
Kaç kere düşmüştü içinden bacı,
Yolcuyu yollara döker giderdik.

Eskiydi koltuğun çulu çaputu,
Rüzgarda uçardı hep ön kaputu,
Sanırsın mübarek müzikli kutu,
Sesinden kulağı tıkar giderdik.

Evden sanayiye zar zor varırdı ,
Nerde usta görse, orda dururdu,
Çırak kızar, kalfa çekiç vururdu,
Sağlam kalan yeri büker giderdik.

Sermayeyi sardık ala kediye,
Almazdı kimseler, etsek hediye,
Rasim der ki nazar değmesin diye,
Her yanına boncuk takar giderdik.

Rasim Köroğlu

VELET

Dolu dolu öğüt verdim almadı,
Boş arıyom gardaş bizim velede,
Ezdi bu sinemi, hayrı kalmadı,
Döş arıyom gardaş bizim velede,

Bizim tercihimiz burcu balıklı,
Pantolon giyecek dizi delikli,
Hani, şöyle biraz hippi kılıklı,
Eş arıyom gardaş bizim velede,

Büyüdü, amcası masa tutacak,
Kumar oynayıp da bizi ütecek,
Ya çift yapacak, ya okey atacak,
Taş arıyom gardaş bizim velede,

Olmayacak O'na işin telaşı,
Koymayacak hiç taş üstüne taşı,
Postayla gelecek eve maaşı,
İş arıyom gardaş bizim velede,

Bizim sosyetenin teni yaktığı,
Çoğumuzun şöyle yan yan baktığı,
Turistlerin üstsüz girip çıktığı,
Duş arıyom gardaş bizim velede,

Salam, sosis, jambon, bir de hamburger,
Namerdim, birini bilirsem eğer,
Temel gıda olmuş hepsi de meğer,
Aş arıyom gardaş bizim velede,

Dışımdan bellidir, içerim hisli,
Bazen sakin oldum, bazen de hırslı,
Rasim der ki, biraz akıllı, uslu,
Baş arıyom gardaş bizim velede.

Rasim KÖROĞLU

Can Dostlar...

Onlar iki kişiydiler, yürekleri gökler kadar dolu idi. Saz ile değil, söz ile atışırlardı. Türk şiirinde yepyeni bir sunum ekolünü gerçekleştirdiler. Rasim Köroğlu ve can dostu Bekir Salim senelerin verdiği tecrübe ile gönül tahtımızı doldurdular.

Memleket ve dünya meseleleri karşısında duruşumuzda, insanlar arasındaki ilişkilerde, aile yaşantımızda, arkadaşlıklarımızda, sevdalarımızda, kaybedişlerimizde, kazanımlarımızda, gün yirmi dört saat Rasim Köroğlu yansımalarımız olacaktır hep...Rasim KÖROĞLU, bizim ilham kaynağımız. Gönül mimarımız. Hatıralarımız onun izleri ile dopdolu... **Mustafa CEYLAN**

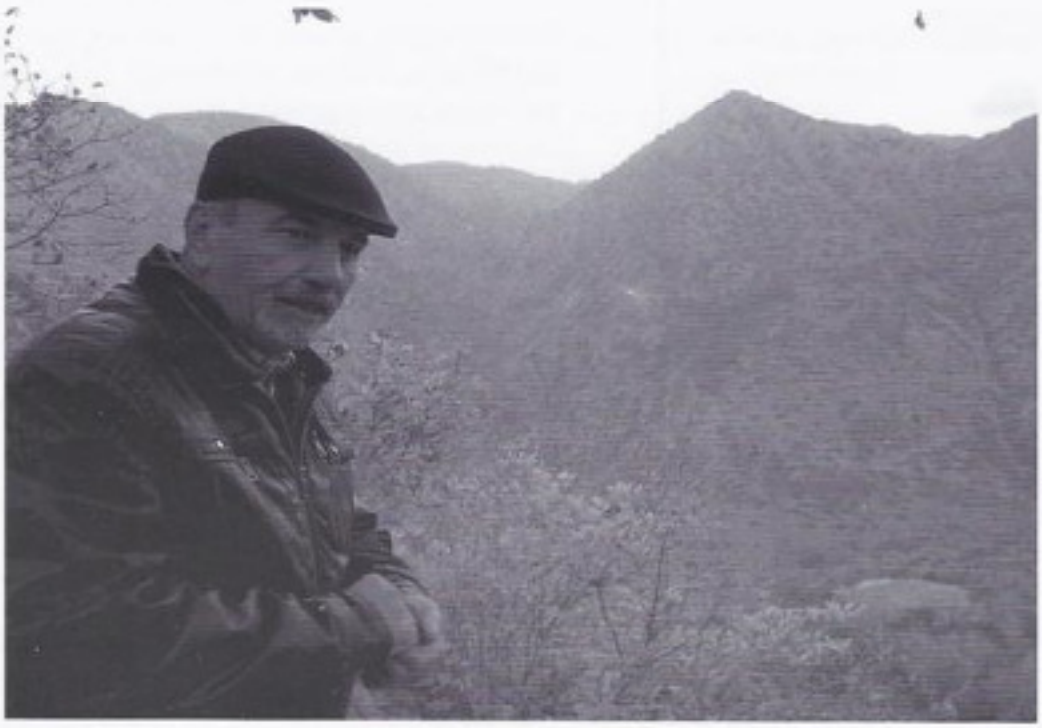

Rasim bizdi, Anadolu'ydu. Yaptıkları, yazdıkları,söyledikleri hiç kimseyi rahatsız etmezdi. Espri denen şeyin küfretmeden de, bel altına inmeden de yapılacağının ispatıydı. Rasim'i kızdırmayı severdim, o da beni kızdırırdı. "ben kuyruklu yıldız gibiyim, kayıp giderim, faydalanacağınız kadar faydalanın sonra bulamazsınız" derdi, haklı çıktı.

Mehmet Ali KALKAN

Şair Rasim Köroğlu'nun ardından

Şair Rasim Köroğlu'da ayrıldı aramızdan. Prof. Dr. İsa Kayacan'ın ardından biracı üzerine bir acı daha tuz, biber oldu. Şair Rasim Köroğlu Yunus Emre'nin hemşerisi idi. Dolu dolu bir halk ozanı olarak tanındı. Ben onu Eskişehir'de ve Anadolu'nun değişik il ve ilçelerinde yapılan şairler şölenlerinde tanıdım. Bir iki kez de Eskişehir'de bir araya geldik. Sazı yoktu, lakin halk şiirinin geleneğine uygun dört dörtlük bir halk ozanı olarak Türk halk şairleri arasında yer aldı. 29 Ekim 2014 günü Cumhuriyet bayramında bir bayram gününde elveda etti.

Mart 1953'de Eskişehir'in Beylikova ilçesi, Halil bağı köyünde dünyaya gelen Köroğlu, ilkokulu ve ortaokulu Beylikova'da bitirdi. 1974 yılında Ankara Erkek İlk öğretmen Okulundan mezun oldu. Öğretmenliği sırasında Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi Eğitim Ön lisans bölümünü bitirdi. 25 yıl sınıf öğretmeni olarak çalıştıktan sonra Şubat 2000 tarihinde kendi isteğiyle emekliye ayrıldı. Rasim Köroğlu 61 yaşında iken aramızdan ayrıldı. Şiirleri Milli Kültür, Milli Eğitim, Çağrı ve çeşitli seçkilerde yer aldı. "Atatürk " başlıklı şiiri Milli Eğitim Bakanlığının onaylarıyla okul kitaplarında yer aldı. Eskişehir Şairler Derneği'nin de bir üyesi olan Rasim Köroğlu ilk şiir kitabı KÖRÜN TAŞI kitabıyla ünlendi.

Bu kitabın ilk önsözünü şair ve yazarlarımızdan Feyzi Halıcı tarafından yazılmıştı. Şair Köroğlu bir dörtlüğünde:

Sanmayın ki felek hoş tuttu beni,
Ne doldurdu, nede boş tuttu beni,
Düşmanın attığı değmeden geçti,
Hep kendi attığım taş tuttu beni...

Köroğlu'nun şiirleri Fransa / Lyon Jean-Moulin Üniversitesi'nde Türk Halk Şiirini, Ankara Gazi Üniversitesi ve Eskişehir Osman Gazi Üniversitesi başta olmak üzere bazı üniversitelerimizde âşıklık geleneğini anlattı ve onunla ilgili üniversitelerde tezler hazırlandı.

Köroğlu, Cumhuriyetin 80. yılı kutlamaları çerçevesinde Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarlık Makamının 30.09.2003 tarih ve 1872 sayılı (2003/83) genelgeleri uyarınca Eskişehir Milli Eğitim Müdürlüğü'nün kurduğu komisyon tarafından 'Cumhuriyetin Kuruluşundan Günümüze İz Bırakan yedi öğretmen'den birisi olarak seçildi.

Eskişehir Şairler Derneği' üyesi olan Köroğlu, Azerbaycan Cumhuriyetinde faaliyet gösteren 'Ulduz (yıldız) Âşıklar Birliği'ne de ozan-âşık geleneğimizin, saz-söz sanatımızın yaşatılmasında bütün dünyaya tanıtılmasında gösterdiği hizmetlerden dolayı fahri üye olarak kabul edildi. Köroğlu'nun 'Televizyon' adlı şiiri Prof. Dr. Erman Artun'un 'Âşıklık Geleneği ve Âşık Edebiyatı' adlı kitabında toplumsal taşlamaya örnek olarak verildi. Yine, Ahmet Saraçoğlu'nun 'Dil ve Edebiyat Terimleri Sözlüğü' adlı eserinde 'Futbol' şiiri yergiye, 'Sosyete Sofrası' adlı şiiri hicve örnek gösterildi. Kültür ve Turizm Bakanlığı'na 'halk şairi' olarak kayıtlı bulunan Köroğlu'nun 'Körün Taşı' ve 'Kitabın Ortasından' adlı yayınlanmış iki şiir kitabı bulunmakta.

Aldığı ödüllerden bazıları:
1998 yılında Türk Güreş Vakfı Adana Şubesi'nin açtığı 'Güreş' konulu şiir yarışmasında birincilik. 1998 yılında Aziziye Dergisi'nin açtığı 'Emirdağ' konulu şiir yarışmasında ikincilik. 1999 yılında Âşık Veysel Kültür Derneği'nin açtığı 'Âşık Veysel' konulu şiir yarışmasında plaketini Cumhurbaşkanlığı Köşkü'nde dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in elinden aldı. 2000 yılında ANASAM'ın (Anadolu İlim ve Edebiyat Eseri Sahipleri Meslek Birliği) açtığı 'Öğretmen' konulu şiir yarışmasında ikincilik. 2001 yılında 36. Konya Âşıklar Bayramı'nda 'Atatürk' şiiri ile 'Yılın Yedi Şiiri' ödülü. 2001 yılında 36. Konya Âşıklar Bayramı'nda 'Mizahi Şiir' dalında birincilik ödülü.

2005 yılında Antalya Şair, Ozan ve Yazar ve Ressamları Kültür Derneği tarafından düzenlenen Antalya İkinci Şairler Buluşması'nda 'Şiir Büyük Ödülü'ne layık görüldü. 2006 yılında Bursa Büyükşehir Belediyesi Yerel Gündem 21 Sanatçılar Çalışma Grubu tarafından verilen 'Türk Şiirine Hizmet Ödülü'. 2007 yılında 'Osmaniye Folklor Araştırma Derneği'nce verilen 'Geleneksel Âşık Feymani Şenlikleri' kapsamında, Yüksel Özden anısına 'Karacaoğlan Ödülü'nü aldı. Şair'in Körün Taşı (Taşlamalar) adlı şiir kitabı 1999 yılında yayınlandı. Benimde çok sevdiğim bir şiiri vardır. Rasim Köroğlu eşini birkaç yıl önce kaybetmişti.

Bir gün araştırmacılar ve halk edebiyatını sevenler tarafından Eskişehir ve yöresinde bilinen halk şairleri yazıldığında Yunus Emre ile birlikte Rasim Köroğlu'nu da hatırlayacaklarına inanıyorum. Onu genç yaşta yitirmeinin üzüntüsü içideğim.. Sevgili Rasim Köroğlu'na Allah'tan rahmet diler ve tüm sevenlerine ve tüm easkişehirlilere baş sağlığı diliyorum. Mekanı cennet olsun diyorum...

Dost Kalemden...

O günden sonra yalnız kalan Köroğlu AŞÇI adlı şiiriyle mutfakta ki haylatını şöylece anlatıyor.

AŞÇI

Neler gelip geçti bu garip başta,
Dul kalınca yüzüm gülmedi gitti,
Kesildim ekmekten, kesildim aştan,
Karnım tıkma basa dolmadı gitti.

Kap kacak aradım durdum mutfakta,
Menemen pişirdim çinko tabakta,
Yumurta yapıştı, biber ayakta,
Domates suyunu salmadı gitti.

Vurunca tokmağı kırdım havanı,
Fırladı sarımsak deldi tavanı,
Cücüklettim iki torba soğanı,
Evde sebze meyve kalmadı gitti.

Aşure pişirmek aklıma esti,
İki kaşık yiyen bir hafta kustu,
Verdiğim komşular selamı kesti ,
Kimseler kapımı çalmadı gitti.

Yiyince hormonu değişti huyu,
Bir çilek doyurdu koskoca köyü,
Dolapta uzadı hıyarın boyu,
Bu işlere aklım ermedi gitti.

Ateşte durdukça imambayıldı,
Patlıcan toplandı kıyma yayıldı.,
Rasim'in şöhreti, şanım duyuldu,
Üzerime aşçı gelmedi gitti.

Rasim KÖROĞLU
Aşık Yaşar REYHANİ'den

Rasim ağlar, Rasim ağlar,
Yas tutmuş Rasim ağlar.
Bu ortak bir dünyadır,
Bir gün mirasım ağlar.

Aşık Yaşar REYHANİ

ATATÜRK

Uygarlık denilen yüce hedefe,
Varmayı öğretti bize Atatürk.
Çağdaşlık yolunda şana, şerefe,
Ermeyi öğretti bize Atatürk.

İşgal edilince yurdun her yanı,
Bin düşmanı yendi Türk'ün bir canı,
Alıp ele yeni baştan vatanı,
Kurmayı öğretti bize Atatürk.

Biri hilal oldu, biri yıldızı,
Bayraklaştı yurdun oğulu, kızı,
Bayrağımız için al kanımızı,
Vermeyi öğretti bize Atatürk.

İlkeleri birer sarsılmaz kaya,
Devrimler yapıldı arka arkaya,
Dostluğu barışı milli halkaya,
Örmeyi öğretti bize Atatürk.

Umutla bakarken gelecek güne,
Bağlanıp kalmadık geçmişe, düne,
Kafayı daima ilime, fen'e,
Yormayı öğretti bize Atatürk.

Bilimin ışığı açarken yolu,
Bilgiyle ışıdı şu Anadolu,
Sevgiyle öksüzü, yetimi, dulu,
Sarmayı öğretti bize Atatürk.

Çokları düşündük, bakmadık aza,
Hizmet için koştuk hep yurdumuza,
Kadın, erkek her gün omuz omuza,
Durmayı öğretti bize Atatürk.

Eğitim verirken yaşlıya, gence,
Gençler oldu yarın için güvence,
Okullar bir demet, çocuklar gonca,
Dermeyi öğretti bize Atatürk.

Bilimde, teknikte kalmadık geri,
Harcadık emeği, akıttık teri,
Cehalet denilen paslı çemberi,
Kırmayı öğretti bize Atatürk.

Yollar yapılırken ovaya, dağa,
Kalkındı ülkemiz baştan ayağa,
En önde koşarak gelecek çağa,
Girmeyi öğretti bize Atatürk.

Yaşatacağız biz seni elbette,
Bu canlar durdukça kemikte, ette,
Tüm güzellikleri Cumhuriyet'te,
Görmeyi öğretti bize Atatürk.

Rasim KÖROĞLU

RASİM BEY

Mektup yazıyorum Sivas ilinden
Gerçek dostlarımdan geçmem Rasim Bey
Kıymet bilmeyen o kemler elinden
Bal şerbet verse içmem Rasim Bey

Yetmiş yıldır gelir geçer günlerim
Yeraltından gelen sesi dinlerim
Kovanımda arı gibi inlerim
Akıbet elinden kaçma Rasim Bey

Âşık İsmeti'yim gelmişim hana
"Yakında yolcusun" diyorlar bana
Aklıma geleni yazarım sana
Derdimi herkese açmam Rasim Bey

ÂŞIK İSMETİ

ÂŞIK ZAKİR ALGÜL'den

Böyle bilmiyordum bizim hocayı,
Türlü türlü huyu varmış Rasimin.
Birden kızdı ateş sardı bacayı,
Çok bulanık suyu varmış Rasimin.

Sarıldı siteme dilinde ahenk,
Ateş oldu yüzü, ter benek benek,
Hem de ulu orta başladı bir cenk,
Oku varmış, yayı varmış Rasimin.

Benim her yönümü bağladı durdu,
Sitemi içimi dağladı durdu,
Azgın sular gibi çağladı durdu,
Dere, ırmak, çayı varmış Rasimin.

Bağırtısı bir odayı zaptetdi,
Nökte vura vura beni hapsetti,
Kendisini kafdağında zannetti,
Erişilmez boyu varmış Rasimin.

Üzdü bu Zakiri hem de anında,
Pişmanlık duydumu bilmem sonunda,
Rezil etti arkadaşın yanında,
El gün bilmez toyu varmış Rasimin.

ÂŞIK ZAKİR ALGÜL

RASİM KÖROĞLU

Biraz dokunmuş ya suya sabuna
Hakikate parmak basmış Köroğlu
Kılıbıkmış, hiç sığmamış kabına
Mahlasınca değil, susmuş Köroğlu

Saf görünmüş bürünerek cüppeye
Oynatmış, tef çalmış aklı hoppaya
Pabuç bırakmamış çağdaş züppeye
Hey hey çekmiş asmış, kesmiş Köroğlu

Usta yapmış kıytırıklı kelamı
Maksatlıca vermiş almış selamı
Cehalete kılıç etmiş kalemi
Yobazlığı dama asmış Köroğlu

Vezinsiz şairi yele söyletmiş
Kendi söylememiş, ele söyletmiş
Derenin derdini sele söyletmiş
Şiirin ardına pısmış Köroğlu

Kıyaslamış çağı şehirle, köyle
Demiş ki her işin gerçeği böyle
Mevzuda yepyeni, uyakta şöyle
Yasanı üç yerden yasmış Köroğlu

Erken öten horoz baş kurutturur
Altılı ganyanda on'u tutturur
Eloğlu bal diye zakkum yutturur
Ne diye bahtına küsmüş Köroğlu

Hep vebal dağıtmış, almamış gada
Lirizmi yaşatmış sözde, imlada
Tirşik çorbasını ilk kaynamada
Ocağın altını kısmış Köroğlu

Yunuslara Porsuk çayı sunamam
Acarlık dil kullanmışsın kınamam
FEYMÂNÎ'yim yazarım ya, denemem
Bu üsluplar sana hasmış Köroğlu

Âşık Feymani

Âşık Sefil Selimi'den Şiir

Rasim Köroğlu'na saygı sunarım,
Şiir ummanımdır, türkü pınarım,
Sevgi hürmet çiçeğine konarım,
İlimim, bilimim hayatım dostlar.

Âşık Sefil Selimi

Ah Yalan Dünya...

ÇOCUKLARIMIZ

En güzel mevsimdir çocukluk çağı,
Sevgiyle yaşanan yıllar şenlenir.
Çiçek olur süsler bahçeyi, bağı,
Ağaçlar, fidanlar, dallar şenlenir.

Öpülürken gonca gonca yanaklar,
Doyulmaz tat alır, öpen dudaklar,
Küçücük bedende bin sevgi saklar,
Bastıkça bağrına kollar şenlenir.

Bu sevginin akıl ermez sırına,
Değişilmez hiçbir dünya varına,
Yel gibi koşarken dünden, yarına,
Üstünden geçtiği yollar şenlenir.

Yayılırken sesi bütün doğaya,
Bir müzik yükselir güneşe, aya,
Ne zaman başlasa cıvıldamaya,
Ağzında konuşan diller şenlenir.

Ana baba bilir öğretmenleri,
Ayrıdır kalbinde okulun yeri,
Damlarken deftere anlının teri,
Kalem tutan küçük eller şenlenir.

Ayrılık akıtır gözlerden yaşı,
Evlattır atanın hayali düşü,
Çınlarken kulakta tatlı gülüşü,
Sesini getiren yeller şenlenir.

Anlatmaya ne söz yeter ne hece,
Hepsi başka dünya, başka bilmece,
Güç katar mızrabın vurduğu güce,
Rasim'in sazında teller şenlenir.

Rasim KÖROĞLU

ZİNCİRLEME VEZN-İ AHER

Haktan biçilmiş / aldan seçilmiş
Aldan seçilmiş / bir bir açılmış
Bir bir açılmış / yanakta güller
Yanakta güller / gelsin güzeller

Bir bir açılmış / yanakta güller
Yanakta güller / gelsin güzeller
Gelsin güzeller / kıvraksa beller
Kıvraksa beller / sarsın bu eller

Sarsam da azdır / hep cilve nazdır
Hep cilve nazdır / kardan beyazdır
Kardan beyazdır / gerdanda aklar
Gerdanda aklar / benden mi saklar

Kardan beyazdır / gerdanda aklar
Gerdanda aklar / benden mi saklar
Benden mi saklar / öpsün dudaklar
Öpsün dudaklar / tatsın bu diller

Gör hey Rasim gör / gel olma sen kör
Gel olma sen kör / aşk öyle nankör
Aşk öyle nankör / bak sen de kandın
Bak sen de kandın / çok geç uyandın

Aşk öyle nankör / bak sen de kandın
Bak sen de kandın / çok geç uyandın
Çok geç uyandın / yandıkça yandın
Yandıkça yandın / savruldu küller

Rasim KÖROĞLU

Kalıbı: müstef'ilatün / müstef'ilatün

DÜNYA

Cahile baştan
Kör gelir dünya
Görse yavaştan
Nur gelir dünya

Zengindir diye
Geniştir beye
Fakire niye
Dar gelir dünya

Ölen ölüye
Kalan veliye
Aklı deliye
Bir gelir dünya

Ruhundur giden
Yok, olur beden
Kabre girmeden
Sır gelir dünya

Rasim sus sana
Bak dört bir yana
Sanma tek sana
Zor gelir dünya

Rasim KÖROĞLU

GülceEdebiyat

Rasim Köroğlu Anısına
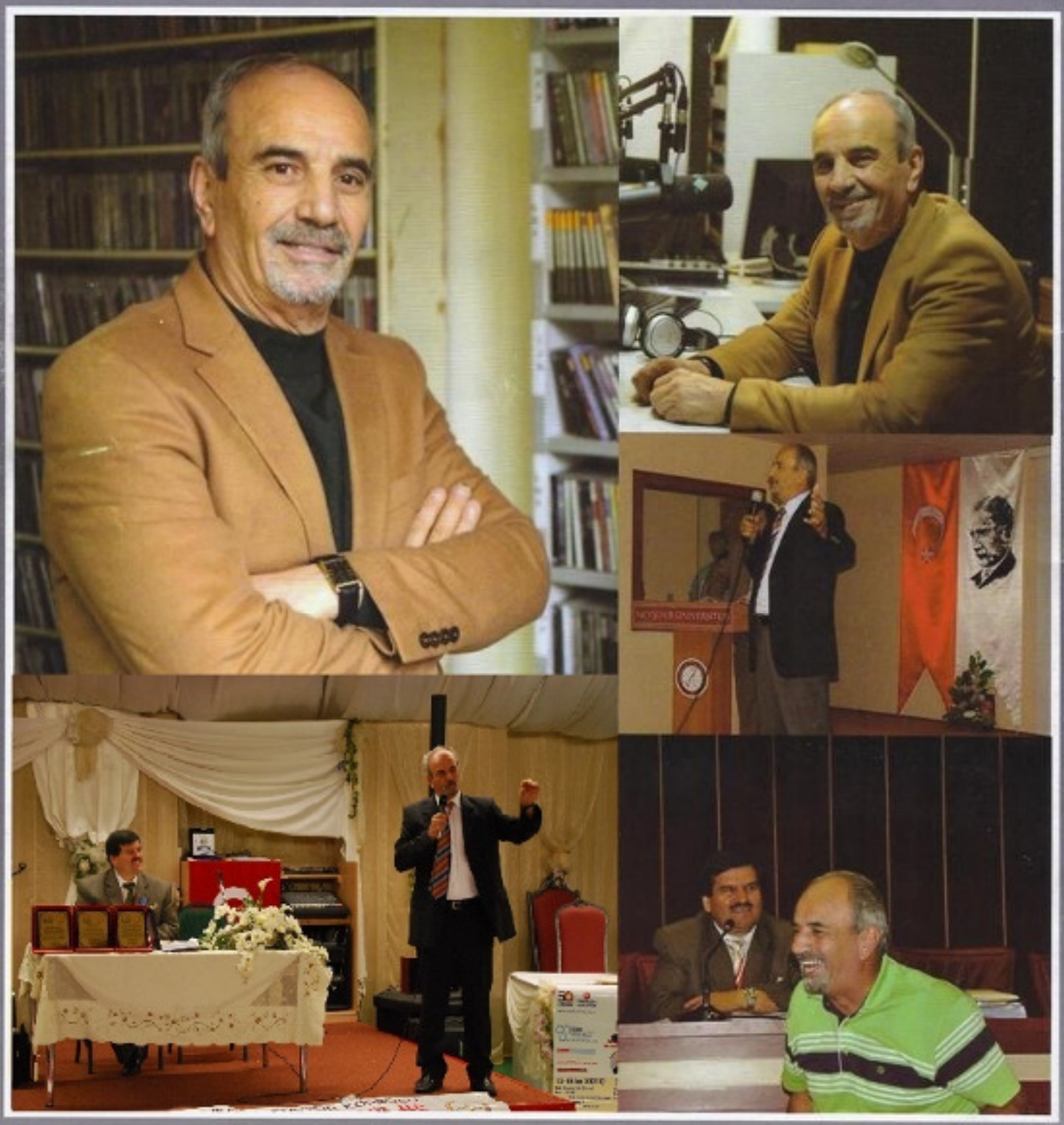
"Sanmayın ki felek hoş tutttu beni,
Ne doldurdu ne de boş tuttu beni,
Düşmanın attığı değmeden geçti,
Hep kendi attığım taş tuttu beni."